

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

24. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

16. ČERVNA 2013

Z obsahu:

O mystériu, jehož jsme v církvi součástí

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 29. května 2013
- strana 2 -

Svěcená voda - ochranná a léčivá síla pro křesťany

P. François Zannini
- strana 5 -

Malý Mario od Kříže

V italském Brindisi
žije 29letý muž
obdařený zjeveními Ježíše
a Panny Marie
- strana 6 -

První poselství Panny Marie Mariovi

- strana 7 -

Pěší pouť z Cařihradu na Velehrad

Karel Kavička
- strana 10 -

Sýrie je zpustošená

Rozhovor Jeana Clauda
Antakliho s arcibiskupem
syrské katolické církve
v Aleppu Mardionosem
Antoinem Chahdou
- strana 12 -

Katechismus andělů (26)

- strana 13 -

Proměněná Hostie je Bůh.

*Uctívajme Ježíše v Eucharistii a navštěvujme Ho často ve svatostánku.
(Čtěte o mystickém přijímání ve svědectví na str. 6-9.)*

Editorial

„Celé dějiny spásy jsou dějinami Boha, který hledá člověka, nabízí mu svoji lásku a přijímá jej.“ Slova Svatého otce Františka nám vykrešluji obsah tohoto čísla Světa.

Člověk, jsa sveden ďáblem, se dobrovolně vzdal života v Boží „zahradě“. Ale Bůh už na počátku slibuje člověku pomoc, záchranu, Vykupitele. Jaké to milosrdenství!

Víme, že Bůh ve své lásce došel až do krajnosti – obětoval za naši spásu svého jediného Syna, Ježíše Krista. Z jeho otevřeného boku, když visel na kříži, pak vytryskla krev a voda – jak říká Svatý otec, symboly svátosti křtu a Eucharistie.

Eucharistii se nerozumí. Toto tvrdé slovo vyšlo z úst mladého muže Maria, kterému se od srpna 2009 dostává milosti zjevení Panny Marie a Ježíše Krista (str. 6). Zároveň přijímá mystickým způsobem Hostii. Pochopil již mnohé. A uvědomil si smutnou skutečnost – dnes se Eucharistie zredukovala jen na symbol. Proto je nutné znovu připomínat: v Eucharistii přijímáme Tělo živého Krista. Pamatují si, jak nám před prvním svatým přijímáním pan děkan vštěpoval, že si máme uvědomit, **koho** přijímáme v Hostii. Že to není jen nějaký oplatek, ale živý Bůh. Tenkrát jsme to byli schopni pojmut. Dnes? Zdá se, že nejen děti, ale i mnozí dospělí si tuto podstatnou skutečnost před přijetím Hostie příliš neuvědomují. Zřejmě by pak přistupovali s jinou úctou ke stolu Páně... Mariovo svědectví je velmi podnětné pro rozjímání v Roce víry a v Roce Eucharistie.

Jedním z mnoha prostředků Boží pomoci pro každodenní život křesťana je svěcená voda (str. 5). Kdo má dnes doma kroupku se svěcenou vodou, aby se mohl kdykoliv požehnat – ráno, večer, před důležitou činností, před vážným rozhodnutím? Používání svěcené vody je vyjádřením víry v Boha, v moc, kterou do této svátostiny vkládá.

V letošním roce můžeme zvláště děkovat za Boží milost pro náš národ: sv. Cyril a Metoděj nám zvěstovali evangelium a naučili podle něho žít. O zajímavém poutnickém počínu v rámci 1150. výročí jejich příchodu na naše území si můžete přečíst na str. 10.

Nezapomeňme na trpící svět (str. 12). Prosme s papežem Františkem za obrácení mafiánů. Spojme síly v modlitbě. A pamatujme: Čistému srdci a upřímné víře neodepře Bůh nic.

Daniel Dehner

O mystériu, jehož jsme v církvi součástí

Katecheze Svatého otce Františka
při generální audienci 29. května 2013

Dobry den, draží bratři a sestry. Minulou středu jsem poukázal na hluboké pouto mezi Duchem Svatým a církví. Dnes bych rád začal několik katechezí o tajemství církve, o mystériu, které všichni prožíváme a jehož jsme součástí. Chtěl bych tak učinit slovy užitými v textech Druhého vatikánského ekumenického koncilu.

Dnes bude první, o církvi jako rodině Boží. V těchto měsících jsem několikrát poukázal na podobenství o marnotratném synovi, či lépe o milosrdném Otci (srov. Lk 15,11–32). Mladší syn opustí dům, promarní všechno a rozhodne se vrátit, protože si uvědomí, že pochybil; nepovažuje se však za hodna být synem a pomyslí na to, že bude přijat jako nádeník. Otec mu však přiběhl naproti, objal jej, vrátil mu synovskou důstojnost a uspořádal slavnost. Toto podobenství stejně jako jiná v evangeliu dobře vyjevují Boží plán s lidstvem.

Co je plánem Boha? Vytvořit z nás jedinou rodinu svých dětí, ve které každý bude vnímat jeho blízkost a pociťovat, že je Jím milován, a jako v onom evangelním podobenství bude hluboce cítit, že je součástí Boží rodiny. V tomto velkolepém plánu má své kořeny církev, která není organizací vzniklou na základě dohody několika lidí, nýbrž – jak nám mnohokrát připomněl papež Benedikt XVI. – je dílem Božím a rodí se právě z tohoto dobrotitivého plánu, který se postupně uskutečňuje v dějinách. Církev se rodí z Boží touhy povolání všechny lidi do společenství s Ním, do jeho přátelství, ba k tomu, aby se jako jeho děti účastnily života Jeho samého. Samotné slovo „církev“, řecky *ekklesia*, znamená „svolání“: Bůh nás svolává, vybízí nás, abychom vyšli z individualismu, z tendence uzavřít se do sebe, a volá nás, abychom se stali součástí jeho rodiny. A toto povolání má svůj původ v samotném stvoření. Bůh nás stvořil, abychom žili ve vztahu hlubokého přátelství s Ním, a třebaže hříchy porušil

tento vztah s Ním, s ostatními a s celým stvořením, Bůh nás nikdy neopustil. Celé dějiny spásy jsou dějinami Boha, který hledá člověka, nabízí mu svoji lásku a přijímá jej. Povolal Abraháma, aby se stal otcem mnoha národů, vyvolil lid Izraele, aby uzavřel smlouvu, která obejmě všechny národy, a v plnosti času poslal svého Syna, aby uskutečnil jeho dobrotitivý plán spásy novou a věčnou smlouvou s celým lidstvem. Když čteme evangelia, vidíme, že Ježíš kolem sebe shromažďuje malé společenství, které přijímá jeho slovo, následuje Jej, sdílí jeho cestu, stává se jeho rodinou a tímto společenstvím připravuje a vytváří svoji církev.

Z čeho tedy vzniká církev? Rodí se ze svrchovaného skutku ukřižované lásky, z Ježíšova otevřeného boku, ze kterého vycházejí krev a voda, symboly svátosti křtu a Eucharistie. V rodině Boží, v církvi je životodárnou mízou Boží lásky, která se konkretizuje v lásce k Němu a k druhým, ke všem, bez rozdílů a bez odměňování. Církev je rodina, v níž se láska prokazuje i přijímá.

Kdy se církev vyjevuje? Slavili jsme to předminulou neděli. Vyjevuje se darem Ducha Svatého, který naplňuje srdce apoštolů a pobízí je, aby vyšli a vydali se na cestu zvěstování evangelia a šíření lásky Boží.

I dnes někteří říkají: „Kristus ano, ale církev nikoli“, někteří tvrdí: „Věřím v Boha, ale nikoli v kněze.“ Je to však právě církev, která nám přináší Krista a která nás přivádí k Bohu; církev je velká rodina Božích dětí. Má zajisté také lidské aspekty. V lidech, kteří ji tvoří, pastýřích i věřících laicích existují defekty, nedokonalosti a hříchy. Také papež je má a má jich mnoho, ale je krásné, že když postřehneme, že jsme hříšníky, nacházíme Boží milosrdenství, které vždy odpouští. Nezapomínejte: Bůh vždycky odpouští a přijímá nás svou odpouštějící a milosrdnou láskou. Někteří říkají, že hřích je urážkou

Dokončení na str. 5

Pán se dnes odebral do domu váženého farizea, který ho pozval na hostinu. Ježíš zde však chystá ještě jinou hostinu: chce ti dát nahlédnout do propastného tajemství hříchu. Připrav se na tuto hostinu vyzváním Ducha Svátého, aby odstranil vše, co zatemňuje tvůj zrak, sluch i mysl, abys došel pravého poznání v otázce, která je tak klíčová pro tvou spásu.

V poselství, se kterým přichází Nátan k Davidovi, je obsažena celá podstata hříchu. Ačkoliv jej Hospodin zahrnul tolika mimořádnými dobrodiními, David se odvrací od Boha a dává přednost své hříšné touze, pro kterou neváhá ani prolít nevinou krev. Každému hříchu předchází pyšné a nevděčné přehlížení Božích darů, jako by toho, co ti dává, bylo málo. To, co je předmětem hříšné touhy, získává na přitažlivosti právě proto, že se stáváš zády k štědrosti a dobrotě svého Dobrodince. Nevděčnost hřích nejen provází, ale už předchází tím, že mu připravuje půdu.

Ale Davidův případ ti ukazuje ještě další skutečnost, která se týká každého zlého skutku. Hřích nikdy není jen tvá soukromá záležitost, jež se díky Boží dobrotivosti může uzavřít tím, že ti Bůh odpustí. Ačkoliv Hospodin Davidovi odpouští, důsledky jeho zločinu budou trvat i nadále: *Již nikdy se nevzdálí meč od tvého domu.* I když Ježíš na kříži získal odpuštění Adamova hříchu, do ráje jsme se již nevrátili. David způsobil více, než nač stačil pomyslet: *nepřátelé znevažují Hospodina.*⁽¹⁾ Tak je tomu s každým hříchem. Velkodušnost, s jakou ti Bůh odpouští vinu, ti nemůže dávat ani nejmenší záminku k tomu, abys hřích, třeba odpuštěný, bral na lehkou váhu. Naopak právě nyní musí vynaložit všechno úsilí, aby ses podíval pravdě do očí a zvažil všechny důsledky, které přivodila a možná teprve přivodí tvá zaslepená vzpoura a na jejichž nápravu nepostačí jen tvá lítost. Propast zla, na kterém se podílíš každým hříchem, pokračuje ve skutečnosti všechno pomýšlení.

Co si tedy počít? O tom tě chce poučit Pán na dnešní hostině. Neboj se vstoupit dovnitř. Vpustili sem ženu, která je všude známá jako veřejná hříšnice, proč by nepustili tebe. Ta žena sem pospíšila, jakmile se dověděla o Ježíšově přítomnosti. Není to jednání milujícího srdce? Pozoruj její neobvyklé chování. Ačkoliv si přinesla vzácnou nádobu s drahou masťou, dříve než ji mohla použít, dala se do takového plá-

Náprava hříchu

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji.

če, že její slzy hojně smáčely Ježíšovy nohy. Protože nemá, čím by je utřela, učiní tak svými rozpuštěnými vlasy. Vyznání lásky bez jediného slova, jako by ani nechtěla rušit milovaného v jeho stolování.

Vznešený hostitel si však tuto scénu vysvětluje po svém. Pozval si Ježíše, aby se utvrdil v přesvědčení, že jeho slova, někdy nelichotivá, není třeba brát vážně. Ani mu nepřišlo na mysl, že přitom zanedbal běžné povinnosti hostitele. Ve způsobu, jakým Pán přijímá pozornost veřejné hříšnice, vidí dostatečné ospravedlnění, že Ježíše nepřijal ani jako váženého hosta, natož proroka. Uvědom si, jak hrubě se můžeš mýlit při sebeomlouvání a při posuzování druhých, a to právě tehdy, když se ti zdá, že se ti potvrdil tvůj názor. Šimon se nesnaží poznat Ježíše, protože nezná sám sebe. Kdo nevidí svou hříšnost, Spasitele nepotřebuje.

Šimone, chtěl bych ti něco povědět. Pros Ducha Božího, abys nikdy nepřeslechl takovou nabídku. Obdivuj Ježíšovu taktickou odpověď, protože je adresována i tobě. Pán ti vysvětluje, podle čeho se pozná skutečná kajicnost. Ne podle toho, že pominuly výčitky a ustal neklid duše. K nápravě dojde teprve tehdy, když **vzroste tvoje láska**. Odpuštění nenivelizuje hřích, ale prohlubuje tvoje vědomí, jaká je to zvrácenost a jak hrůzné a vlastně nedomyslitelné jsou jeho důsledky. Skutečnou hloubku Božího milosrdenství nemůžeš ocenit, dokud si nejsi vědom, co všechno musí zahladit a napravit. Odpuštění není: „Pardon!“ – „Nic se nestalo!“ Naopak stalo se něco víc než strašného a *nezemřeš* jen díky tomu, že Boží dobrota je mnohem větší než velikost naší zloby a našeho hříchu. Na **propast zla** odpovídá Bůh **propastí milosrdenství**, aby se zlo proměnilo na **propast lásky**.

Hosté se udiveně ptají, *kdo je to, že takto odpouští hříchy?* Vysvětlí přítomným, s kým to vlastně sedí dnes u jednoho stolu. Především se snaž přesvědčit je, že taková svatá a blahodárná přítomnost prospěje jen těm, kdo **uvěří** v jeho božskou totožnost.

Tato hříšná žena se zachránila, protože uvěřila v Ježíše. Uvěřit v Ježíše nezname-

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Sam 12,7-10.13

Nátan řekl Davidovi: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vysvobodil ze Saulovy ruky. Dal jsem ti dům tvého pána i jeho ženy, dal jsem ti dům Izraele a Judy. Kdyby to bylo málo, cokoli jiného bych ti přidal. Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem, že jsi učinil, co je zlé v jeho očích? Chetitů Uriáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zabil jsi ho mečem Amónových synů. Proto se již nikdy nevzdálí meč od tvého domu za to, že jsi pohrdl Hospodinem, když jsi vzal manželku Chetitů Uriáše a udělal jsi svou ženou.“ David řekl Nátanovi: „Zhrěšil jsem proti Hospodinu!“ Nátan Davidovi odpověděl: „I Hospodin ti odpouští hřích, nezemřeš!“

2. čtení - Gal 2,16.19-21

Bratři! Víme, že člověk je uznán za spravedlivého jen tehdy, když uvěří v Ježíše Krista, a ne když dělá skutky, jak je nařizuje Zákon. Z toho důvodu jsme přijali víru v Ježíše Krista. Tak jsme byli uznáni za spravedlivé proto, že jsme uvěřili v Krista, ne proto, že jsme dělali skutky Zákona. Pro skutky Zákona nebude žádný člověk uznán za spravedlivého. Vždyť skrze Zákon jsem Zákonu umřel, abych žil pro Boha. Spolu s Kristem jsem ukřižován. Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. Avšak tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě

Dokončení na str. 9

ná zbavit se pocitu viny, ale *začít žít pro Boha, takže už to nejsem já, ale žije ve mně Kristus*. Tak si počínají mnozí z těch, které Ježíš *uzdravil od zlých duchů*: vytrvale ho následují, slouží jemu i jeho družině a starají se o ně *ze svých prostředků*. Našli nový smysl života. Komu posloužíš? Jak ty odpovíš na výzvu toho, jenž *k tobě pojal lásku a obětoval se za tebe*? Kdybys k ospravedlnění došel jen svými skutky, jeho smrt by byla zbytečná. Chápeš to? *Ne-pohrdej Boží milosti*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 2 Sam 12,14

Nedávné jednání ústavního soudu o církevních restitučních doznalo jeden ze svých dalších pozoruhodných momentů. Jeden z účastníků řízení začal zpochybňovat nárok Církve na ukradený majetek odkazem na „dějiny majitelů“. Šel přitom až téměř k počátkům českého státu. Na první pohled absurdní vyhledávání záminek pro nevrácení „znárodněného“ majetku je ovšem vynikajícím podnětem a výzvou k zamyšlení, které vede do hloubky, již by se měl nevěřící právem obávat.

„Mně patří země,“ čteme Boží slovo v několika odkazech Starého zákona. Ano, zcela logicky: když půjdeme po původu jednotlivých položek současného církevního majetku, dospějeme přes Desky zemské a „velkou pozemkovou reformu“ Obnoveného zřízení zemského z roku 1627 v Čechách a 1628 na Moravě přes další a další, často i loupežná zmocňování se půdy a nemovitostí vytvořených lidskýma rukama k dějinám pozemků, na kterých dnes žijeme a o které se často sváříme, až k dobám, kdy je vlastnily jednotlivé rodiny a kmeny Slovanů, Germánů, Keltů... až k onomu okamžiku, který přesahuje historické vnímání času a prostoru současného myšlení, ke chvíli, která je v Písmu svatém popisována úchvatným chvalozpěvem na stvoření v šesti dnech: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi...“ – Právým majitelem i tohoto kousku země, vymezeného dnes státními hranicemi České republiky, je Bůh. On je Tvůrcem svého majetku, on je Pánem svého vlastnictví, které pouze propůjčuje jednotlivým správcům, jejichž skutky, jednání podle Boží milosti či proti ní, nám přibližuje Ježíš Kristus ve svém kázání a vyučování o Božím království, které právě na tuto zemi přinesl.

Zvláště o jedné části této planety, o Zaslíbené, vyvolené zemi, čteme, jak skrze ni svěruje Bůh Stvořitel lidem i všechna ostatní území, aby na nich naplnili poslání, ke kterému je určil.

Bůh propůjčil nám lidem svůj výtvor a majetek, a to nikoli zadarmo. Žádá po nás podle smlouvy, kterou s lidstvem v jednotlivých stupních uzavíral, až k ustanovení smlouvy „nové a věčné“, zodpovědnost za svěřený majetek, čili lásku, která se zodpovídá svému Pánu a Majiteli. Zodpovědnost žít podle jeho, Božího zákona,

být dobrým a rozvážným správcem Božího majetku, plným milosrdenství, správcem spravedlivým, poctivým, ctícím zákony, jež Stvořitel do přírody vložil. On sám se hlásí k tomu, že mu patří všechna zemská zvěř, implicitně pak i vše, co naše ruce či mysl vytvoří...

Právě na straně člověka se v zachování smlouvy s Bohem ukazuje spousta slabostí, nevěrností vůči schopnosti dostát danému slovu, množství hříchů. Ty poskvřňují lidskou duši, lidské tělo, ale i místa, kde se staly. Hřích se dotýká i půdy, příbytků, krajiny, která je do něj zatažena. V jednom starém textu Církve čteme, že Kristus sestoupil ve chvíli svého křtu do vod Jordánu, a tím posvětil všechnu vodu, všechna vodstva. A zanedlouho poté svou obětí na kříži započal na této zemi očištný proces: přemohl satana, přemohl hřích a smrt svým utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním.

Každému člověku nabízí podíl na svém vykupitelském díle, na svém vítězství, které ve svátosti křtu osvobozuje duši v Něj věřícího člověka. Od Letnic povolává svou církev, aby šla do celého světa, aby nesla dar vykoupení a posvěcení každé duši, každému kousku země. Náš Pán Ježíš Kristus vybízí své učedníky, aby kázali a učili o Božím království na této zemi, aby křtili ve jménu Nejsvětější Trojice. Vybízí je, aby nesli evangelium až na konec země, aby posvěcovali jeho majetek.

On – Boží Syn – spolu s Otcem a Duchem Svatým stvořil svět, jenž byl pak pošpiněn hříchem padlých andělů a lidí. Nyní přináší dar „nového stvoření“: Náš Pán Ježíš Kristus na této zemi ukazoval, že je pánem nad pozemskými živly, dokazoval tím příchod svého království. Jeho apoštolové a misionáři mají žehnat – dokazovat mocnými činy, zázraky a znameními, které skrze ně působí Duch Svatý, pravdivost slov o příchodu Božího království.

Prvnímu z nich, papeži, dokonce světil plnou moc nad svým královstvím na této zemi slovem o klítech k bráně tohoto království, slovem o svazování a rozsvazování na této zemi, které zároveň svazuje a rozsvazuje tyto pozemské skutečnosti v nebi. Papeži a skrze něj všem s ním spojeným biskupům, kněžím, jáhnům a Bo-

žímu lidu je tak svěřena v různých stupních a formách služba posvěcovat tento svět, žehnat a šířit požehnání na místech, kde člověk přebývá, pracuje, odpočívá. Tato posvěcující moc, dar Boží lásky, je zároveň nárokem kladeným na každého člověka. Přednostně papež, jako zástupce Ježíše Krista na této zemi, reprezentuje toto posvěcování Božího vlastnictví země a všeho, co je na ní.

Proto tam, kde vznikaly první křesťanské obce, kde se obyvatelé země nechávali křtít, kde člověk, jenž přijal dar vykoupení a spásy od Ježíše Krista prostřednictvím jeho Církve, začal žít novým způsobem – křesťanským životem v síle Nejsvětější Trojice – žít s posvátnou úctou na této zemi a přijímat ji jako dar Boží, tam zemi současně přijímal jako dar Trojjediného Boha, jako dar Církve. Právě takto se nám otevírá hlubší pohled na posvátný společenský řád, který vůbec netituloval sám sebe jako „otrokářský, feudální, kapitalistický, či dokonce komunistický systém“, ale jako vztah mezi lidskou společností a Bohem Stvořitelem, Vykupitelem a Posvěcitelem, který prostřednictvím svého prvního zástupce – papeže – propůjčuje svůj pozemský majetek těm vládcům, kteří v něj uvěřili. Je pozoruhodné, že ani panovníkům v naší vlasti nevěrným křesťanství, ani husitským nájezdníkům, ani dětem protestantismu, které se od papeže odtrhly, ani osvícencům josefinismu se nepodařilo tento posvátný vztah k půdě, zemi a dalším nemovitostem a movitostem změnit. Pozoruhodné především pro toho, kdo má odvahu tvrdit, že Boží majetek Bohu nepatří.

V tomto pyšném tvrzení je dnes ovšem třeba patrně slyšet jiný akcent: důraz na věrnost správců tohoto majetku, zodpovědnost právě Trojjedinému Bohu. Je třeba přiznat s pokorným pohledem do vlastních řad, že schizmata v Církvi, hereze či bloudění ve věcech víry a mravů vznikly právě tam, kde jsme byli nepoctivými správci církevního hmotného či duchovního majetku. Pak je až tragikomické jednání o církevním majetku výzvou, abychom znovu vstoupili na cestu svatosti.

P. Oldřich

Svěcená voda - ochranná a léčivá síla pro křesťany

Při vstupu do kostela křesťané namáčejí ruku do kroupky a dělají znamení kříže. Kdo však dnes ještě rozumí, proč kněz na začátku mše svaté zanotuje „Asperges me“ a potom přítomné věřící pokropí svěcenou vodou? Kdo ještě rozumí, proč kněz na konci mše za zemřelého žehná rakev svěcenou vodou a proč kněz žehná medailku nově pokřtěného nebo také prsteny snoubenců? Všechny tyto obřady mají v církvi význam, a když Bůh chce, aby křesťanské insignie, které lidé nosí, byly posvěceny, je to proto, že jim mají v průběhu života zajistit ochranu, životní sílu a spásu a skrze toto posvátno nechat růst lásku Kristovu a jeho církve.

Podstata svěcené vody

Před nějakou dobou byla uveřejněna v nakladatelství Mediatrix kniha *Svěcená voda*. Tato kniha odhaluje sílu této svátostiny proti silám zla, jako i příslib spásy, který může dát, když ji křesťan používá s vírou a láskou.

Svěcená voda obsahuje vodu a sůl, a to ze dvou důvodů: Voda očišťuje a sůl chrání. Svěcená voda navrácí proto srdci člověka čistotu a chrání ho před odpůrcem, který může způsobit, že ji ztratí.

Ve Starém zákoně měla voda vždy divotvornou funkci. Voda Rudého moře se zavřela nad Egyptany a zachránila tak Hebrejce. Na poušti vytryskla voda ze skály, aby uhasila žízeň lidu reptajícího proti Bohu. Naamán se vykoupal v Jor-

dánu a byl vyléčen ze svého malomocenství. (2 Král 5,14)

V Novém zákoně používal Ježíš také často vodu, aby způsobil zázrak. V Jordánu posvětil vodu svým tělem. V Kázně proměnil při svém prvním zázraku vodu ve víno. U Jákobovy studny obrátil Samaritánku, když ji poprosil o vodu, protože chtěl pít, a slepému od narození vrátil zrak, což bylo spojeno s příkazem, aby se umyl v rybníku Siloe. (Jan 9)

Sůl patří také ke svěcené vodě. Dodává vařeným potravinám chuť a umožňuje konzervaci produktů tím, že zabraňuje jejich rozkladu. V očištné svěcené vodě sůl působí, že na organickém základu zabraňuje zkažení vody a na symbolické rovině zachovává vnitřní čistotu v mé duši, skrze svěcenou vodu přijatou s vírou. Dříve byla sůl jako vzácný a drahý produkt také směnným prostředkem. Ve středověku a v době Starého zákona se platilo solí. Sůl byla součástí, která byla požadována pro všechny obětní dary a byla přidávána do obětí, jež lidé podávali Bohu. „Každý dar své přídavné oběti solí osolíš. Nenecháš svou přídavnou oběť bez soli smlouvy svého Boha. S každým svým darem přineseš sůl.“ (Lv 2,13)

Ježíš vyzývá křesťany, aby se stali solí země, to znamená, aby lidé svou vírou dodali příchut' Bohu. Svěcená voda slouží k tomu, aby zasvětila tvora Bohu, aby ho vytrhla od zlých mocností, a to požehnáním Božím, které na něm spočívá, aby ho uschopnilo k nadpřirozeným činům.

Svěcená voda se používá také při exorcismu, aby vyhnala satana nebo zlé duchy z duše a lidského života. Sůl pak křesťanovi symbolicky zajišťuje, že jeho bytost nebude moci být zničena mocnostmi zla.

Při požehnání svěcenou vodou dává tato voda – vedle svého účinku v exorcismu – mravní sílu proti útokům odpůrce a přináší duši nadpřirozené účinky, aby ji učinila odolnější proti zlému a proti pokušení. Svěcená voda se takovou stává požehnáním kněze a musí obsahovat sůl a vodu, aby se stala opravdovou liturgickou svěcenou vodou, která je účinná proti zlému.

Krátká historie svěcené vody

Od počátku stvoření byla voda posvěcena duchem Božím. V knize Genesis čteme: „Duch Boží se vznášel nad vodami.“ (Gn 1,2)

Mojžíš míchal svěcenou vodu s obětní krví a kropil tím lid, aby jej očistil.

V Novém zákoně posvětil Ježíš vodu Jordánu, když se nechal pokřtít Janem Křtitelem. Očistil tuto vodu svým tělem, proto očišťuje také dnes křestní voda duši ode všech hříchů a svaté křížmo dává dítěti nebo katechumenovi sílu, aby odolával zlému a mohl zůstat věrný křestnímu slibu.

Papežové od Alexandra I. ve 2. století vyzývali kněze, aby lid žehnali, aby jej očistili od hříchů, a tak připravili na oběť mše svaté. V roce 900 byla při koncilu v Nantes použita svěcená voda také k tomu, aby ulehčila duším v očištní, protože skrze společenství svatých přichází tato milost také k nim. Svěcená voda je svátostí, jež má sílu smíření a přimluvy a jež pomáhá také zemřelým. ▶

O mystériu, jehož jsme v církvi součástí - dokončení katecheze ze str. 2

Boha, ale je také příležitostí k pokolení, aby vyniklo, že existuje ještě něco krásnějšího, totiž milosrdenství Boží. Pamatujme na to.

Ptejme se dnes: Jak já miluji církev? Modlím se za ni? Cítím se součástí rodiny církve? Co dělám pro to, aby byla společenstvím, kde se každý cítí přijat, chápán a pociťuje Boží milosrdenství a lásku, která obnovuje ži-

vot? Víra je dar a skutek, jenž se nás týká osobně, avšak Bůh nás povolává, abychom svoji víru žili společně jako rodina, jako církev.

Prosme Pána zejména v tomto Rocco víry, aby naše společenství, celá církev byla stále více rodinami, které žijí a přinášejí Boží vroucnost.

Překlad Česká sekce Rádia Vatikán

Svěcená voda není žádná magická procedura

Svěcená voda působí podle naší víry, vždyť Ježíš konal uzdravení a zázraky, když prosebník měl víru. „Běž, tvá víra tě uzdravila,“ zní často věta, kterou řekl Ježíš lidem, jež v Izraeli uzdravil. Svěcená voda je jedním z prostředků spásy, žádný magický akt. Stále je to Bůh, kdo nás prostřednictvím autority kněze žehná. A skrze požehnání církve dostává voda všechny ony kvality, které jsou jí v žehnací formuli přičítány. Když se potom používá u tvorů, působí svojí očišťující a ochrannou silou. Požehnání uděluje kněz ve jménu Nejsvětější Trojice a toto požehnání působí podle intenzity víry konkrétního křesťana jako zázrak Boží lásky v člověku. Proto má člověk denně žehnat svůj domov a přitom také sebe sama, své příbuzné a myslet na duše v očistci.

Divy, které jsou způsobeny svěcenou vodou a křesťanská víra

V průběhu staletí se prostřednictvím svěcené vody uskutečnilo mnoho zázraků a dějí se i dnes. Již zmíněná kniha *Svěcená voda* hovoří např. o zázraku, který způsobil sv. Germain z Auxerre, když utišil moře nebo když sv. Teodor v Galicii vyléčil jednoho malomocného. Dalším svědectvím je příběh sv. Bernarda, jenž osvobodil od démona pomocí svěcené vody jedno posedlé dítě. Když bylo dítě uzdraveno, zvolalo: „Bohu díky, jsem uzdraven!“ Svěcená voda působí zázraky, a kdyby byli křesťané moudří a věřící, obstarali by si vždycky svěcenou vodu, aby chránila jejich majetek, aby se pitím svěcené vody vyléčili z nemocí, aby se zbavili zlých duchů tím, že se jí pokřezují každé ráno a večer.

Svěcená voda je tedy prostředkem uzdravení pro tělo i pro duši. Bůh používá této svátostiny, aby své děti uzdravil a ochránil. Ale mějte na paměti, že svěcená voda není žádný talisman s magickými silami, nýbrž Boží milost, která je lidem darována a která je může tělesně nebo duchovně zachránit, jestliže si ji s vírou a láskou od Pána vyprosí. Čistému srdci a upřímné víře neodepře Bůh nic.

*Podle Maria heute 5/2013
(Redakčně upraveno)
Přeložil -mp-*

Malý Mario od Kříže

V italském Brindisi žije 29letý muž obdařený zjeveními Ježíše a Panny Marie

Začátkem června (2012 – pozn. red.) jsme se vydali do Contrada Santa Teresa, které leží necelý kilometr od letiště Brindisi v Itálii, abychom se setkali s Mariem D'Ignazio. Od 5. srpna 2009 ho obdarovává Panna Smíření soukromými nebo veřejnými zjeveními, která se nyní uskutečňují každého 5. dne v měsíci.

Také Ježíš navštěvuje Maria (kterého nazývá „Malý Mario od Kříže“), většinou ale ne v nějaký pevně stanovený okamžik, někdy dokonce ve stejnou dobu, kdy se zjevuje Madona, jak tomu bylo např. 5. června 2012, k ročnímu žehnání vody, kterou si přinesli lidé ke vzpomínce na křest.

Návštěva u rodiny D'Ignazio

Ve dvoře, proti velkým kovovým posuvným dveřím, kde je vchod, byl na prosbu Ježíšovu postaven 25. dubna 2011 kříž.

Svůj příchod jsme neoznámili. Paní nás srdečně přijala a vedla nás k Madoně před malé oratorium pod jediným olivovým stromem, který roste uprostřed dvora a je teď chráněný kvetoucí „korunou“ jasmínového keře, z něhož vychází nádherná vůně. Dvůr je vzadu uzavřen domem. Na ochranu před nepřízní počasí byla napnuta látková střecha. Na levé straně odděluje malá zábrana oblast, která je poutníkům přístupná, od velké zeleninové zahrady, zkrášené několika stromy. Před krátkou dobou byla podél okraje postavena cesta, aby tam v určitých dnech mohlo projít procesí.

Potom, co se paní D'Ignazio dozvěděla, s jakým úmyslem přicházíme, zavolala svého syna Maria, který hned přišel domů a zavedl nás před malou oratoř pod divokým olivovníkem, kde se mu Madona zjevuje. Svěřili jsme jí toto setkání.

Vlastně jsme chtěli vyjednat termín pro rozhovor, ale Mario byl ihned připraven odpovídat na naše otázky.

Představení Maria

Mario, můžeš se nejprve představit?

Narodil jsem se 4. února 1984. Vedl jsem vždycky jednoduchý život. Jsem mladý muž jako tolik jiných. Žil jsem stejně jako moje rodina, jako praktikující katolík. Věřil jsem vždycky v Boha, protože jsem byl vychován ve víře.

Ale nemyslel jsem si, že by se Ježíš a Maria mohli tak blízko ukázat, že by se

mohli zviditelnit, že by se mohli stát tak aktuálními v mém životě a že by mohli se mnou tímto způsobem mluvit!

Před tímto kontaktem s Bohem jsem byl jako ostatní lidé. Věřil jsem, že Bůh a Madona existují, prosil jsem je o pomoc, o jejich požehnání pro můj život, zdraví, sílu...

Objevila se ve vašem dětství předznamenání nebo zvláštní dary?

Žádné zvláštní dary, ale když jsem byl malý, byl jsem Madonou uzdraven. Když mi bylo sedm let, měl jsem vysokou horečku, která nechtěla klesnout. Moji rodiče byli u mě a pokoušeli se vysokou horečku srazit a jedné noci jsem byl uzdraven. Viděl jsem v ložnici nějaké světlo, myslel jsem si, že rodiče rozsvítili, ale pak jsem viděl v rohu pokoje malou, velmi krásnou paní, celou bílou od světla. Mlčela. Začal jsem plakat a volat, že v pokoji je paní. Tu se moji rodiče probudili a viděli, jak světlo, které se stále zmenšovalo, zmizelo úplně a horečka náhle klesla. Nevím, jestli to byla Madona, ale je to velmi pravděpodobné. Tiché zjevení jako příprava. Zdá se mi, že to bylo poselství: „Uzdravuji tě a jednoho dne nám budeš sloužit.“

Když později začala zjevení, všechno se změnilo. Ve skutečnosti působí Bůh v životě každého člověka a v dějinách dnešní společnosti.

První zjevení začalo přesně zde, 5. srpna 2009 v Contrada Santa Teresa okolo 16. hodiny u tohoto planého olivovníku. Právě jsem plal. Moji pozornost upoutaly zářící koule. Tyto světelné koule se sjednotily v jednu a v jejich vnitřku se zjevil velmi krásný nebeský obraz nějaké mladé

První poselství Panny Marie Mariovi

Zjevení naší nebeské Matky ve středu 5. srpna 2009 v 16 hodin

ženy, která nebyla starší než 18 let. Měla tmavou pleť, bílé šaty, zlatou stuhu okolo pasu a nad tím modrý oděv a bílý závoj. Na každé z jejích bosých nohou byla zlatá růže. V pravé ruce držela růženec. Její závoj a tělo zářily, viděl jsem zářící paní, která vyzařovala světlo.

První slova, která Madona při této příležitosti řekla, byla: „Neměj strach, jsem Matka Boží, Prostřednice všech milostí.“ Tato slova mi dala hluboký mír. Cítil jsem se hned jistý a uvědomoval si přítomnost.

Pak řekla Paní: „Já jsem Panna Smíření, chtěla bych být uctívána jako Panna Smíření, Královna a Matka naděje, Prostřednice všech milostí a tento obraz má být všude rozšiřován.“ (Obraz není v současnosti použitelný.)

Mario, co jste pocítoval v tom okamžiku?

Vnitřní otřes. Myslel jsem si: „Teď zemřu. Madona přišla, aby mě vzala s sebou.“ Věděl jsem, že když lidé zemřou, Matka Boží a Ježíš je odvedou a jejich duše vezmou s sebou.

Jak jste Matku Boží ve světle viděl?

Ve světle byla Madona zcela jasná a bledá! Na začátku byla zahalena velmi bílým světlem. Mohl jsem vidět její siluetu, potom její divukrásný obličej, celý ebenový, oválný a její překrásné, dobrotivé oči. Tak jsme ji na tom obraze namalovali, s hlavou lehce nakloněnou doprava. Madona přichází vždycky s lehce nakloněnou hlavou, hlavu nikdy nezvedá. Ve své pokoře sklání hlavu vždycky na znamení respektu před Bohem, před svými dětmi a celým lidstvem. „Já jsem před vámi, protože ve vás bydlí živý Bůh. Ve vás našel Věčný svůj příbytek.“

V činech a slovech Panny Marie je stále obsažena hluboká teologie. To jsem pochopil v průběhu času, když jsem meditoval o jejím chování, jejích pohybech, o barvě jejích šatů. Postupně jsem všemu tomu věnoval velkou pozornost. Poselství je slovo, ale nejenom pouhé slovo. Je to také způsob, jak se Matka Boží vyjadřuje a ukazuje během zjevení. Zdůrazňuji při všech zjeveních, jak je Madona oblečena, co dělá, znamená kříže na začátku, úklonu, její pozdrav. Používám všechny svoje schopnosti, abych zprostředkoval, co se v tomto okamžiku děje, aby si ji li-

Mario: „Zatímco jsem u domu plel, viděl jsem tři světelné koule, které vířily okolo olivového stromu nablízku. Byl jsem tímto jevem přitahován a šel jsem blíže. Viděl jsem, že se tři koule spojily do jediné zářivé koule. Krátce nato se rozprskla a ozářila přitom olivovník a v tomto nesmírně zářícím světle se zjevila velmi krásná žena, která nestála na zemi, ale na jednom oblaku. Byla oděna bílým šatem s těsně přiléhajícími rukávy, přes něj měla nebesky modrý oděv se zlatým lemlem. V pasu měla zlatou stuhu a na hlavě bílý, zářící závoj, který sahál až k jejím nohám, ozdobeným dvěma zlatými růžemi. Levou ruku měla položenu na své srdce a pravou mi podávala. V ní držela růženec se zlatým křížem a perly se podobaly malým sluncím. Políbila kříž, udělala znamení kříže a sklonila se. Potom řekla velmi dobrotivým a uklidňujícím hlasem: »Neměj strach. Jsem Matka Boží, Prostřednice všech milostí. Synu, svět se vzdaluje den za dnem stále více od cest Pána, aby následoval stopy Odpůrce. Čiň pokání a modli se za obrácení hříšníků, abys usmířoval těžká rouhání mnoha lidí, a modli se za mír ve velmi ohroženém světě. Obětuj se Bohu za svého bratra a buď jeho nástrojem lásky. Modli se a snaž se, aby se hodně modlilo, zvláště můj milý růženec. Moje dítě, v budoucnu budeš mým tlumočnickem a důvěrníkem. Musíš být silný a svoji důvěru skládat jedině v Ježíše, našeho Pána.

Následovníci Hada se na tebe zaměří a budou tě pronásledovat, ale nebudou v tom úspěšní, protože můj Syn a já tě

vždycky ukryjeme ve svém Srdci. Poselství, která ti dá nebe, máš šířit k dobru duší a k jejich záchraně. Budou to poselství života a naděje pro nové lidstvo. Skrze ně dojde k velké duchovní obrodě na Zemi.

Já, nebeská Matka, přijdu sem, abych lidstvo povolala k lítosti, dříve než bude pozdě.

Moje dítě, to, co ti teď řeknu, má zůstat tajemstvím, které nikdy nikomu nesmíš odhalit...« (Tady mi řekla Paní určité věci, o kterých nesmím mluvit. Potom...)

»Ty musíš to, co jsem ti odhalila, uchovávat ve svém srdci, musíš to zapečetit. Přikazuji ti, abys na tomto svatém místě přijímal věřící, kteří budou přicházet zvláště každý pátek, kdy bych chtěla, aby se modlili růženec u kořenů tohoto olivovníku, který dnes prohlašuji za svatý.« (Matka Boží se zjevovala v prvních deseti měsících u olivovníku každý pátek a později každý 5. den v měsíci.)

»Zde sestupuje bezmezná milost živého Boha a bude poskytnuta všem, kteří přijdou s vírou a v duchu pokory. Toto místo, pozeňnaná zahrada mého božského Syna Ježíše, bude mým stanovištěm na zemi a ti lidé, kteří sem přijdou, dostanou milost a útěchu. Toto zjevení bude zjevením všech zjevení. Žehnám ti ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého. Ať je pochváleno Božské jméno mého Syna Ježíše.«

Požeňnala mě a udělala přitom znamení kříže do vzduchu. Dříve, než zmizela se svým nekonečným světlem, něžně mě objala a já jsem pocítil velký mír a klid.“

Jak jste její obraz převedl do skutečnosti?

Tento obraz byl vytvořen s pomocí jednoho kněze, který mi na začátku zjevení stál nablízku. Řekl mi: „Musíme obraz Madony udělat tak, jak se zjevuje.“ Našel jednoho umělce, který Madonu maloval. Já jsem mu dal popis a umělec ji namaloval. Obraz se ihned rozšířil, a když jej lidé viděli, byli dojatí a říkali: „Je velmi mladá a skutečně velmi krásná. Dává mi mír.“ Zásvětná modlitba, kterou jsme natiskli na rubové straně, byla zjevena Madonou. ▶

Na zobrazení vidím také holubici před Mariinými ňadry.

Ta holubice je ze světla, vychází ze zlatých paprsků. Od prvního zjevení je ta holubice vždycky tady. Je to, jako by vycházela ze Srdce Matky Boží a potom se okolo ní třepotala.

Je tedy úplně živá?

Tato holubice ze světla není žádný obraz, je opravdu živá. Někdy meditují o významu této holubice. Co to znamená, že tato holubice kolem Marie poletuje? Je to Duch Svátý, který objímá církev, Maria reprezentuje církev.

Krásný obraz: Holubice vychází ze srdce Panny Marie! Maria nám daruje Ducha Svatého!

Před nedávnem jsme slavili Letnice a v evangeliu nám Ježíš řekl: „Nezanechávám vás jako sirotky.“ Toto slovo mě dojalo. A kněz říkal v jednom kázání, že Pán nám zanechal svoji Matku a Ducha Svatého.

Tu jsem si řekl: „Teď se mi význam toho obrazu odhalil.“ Pán nás osvěcuje především slovy kněží.

Předtím jste tomu neporozuměl?

Příznávám se, že teprve teď, o Letnicích, jsem porozuměl. To je pravda.

Madona se zjevuje jako osoba, ale proč se Duch Svátý zjevuje jako holubice? Pán nám řekl: „Nezanechávám vás jako sirotky; Maria, moje matka a vaše matka, působí jako nevěsta s Duchem Svatým.“ To je také obraz pro nové Letnice. Duch Svátý by rád sestoupil a obnovil církev a svět a On chce sestoupit vždycky skrze Marii, jak tomu bylo ve večeradle, když se církev zrodila. Existuje tedy velmi úzké spojení s evangeliem.

Jaký symbolický význam má zlatá stuha?

Zlatá barva označuje královskou hodnost Mariinu. Ona je Královna nebe. Bílá znamená čistotu a nevinnost. Světlo Madony není světlo, které vychází z ní, nýbrž to, které vychází z Trojice. Je to Boží světlo. Madona nezáří vlastním světlem, ale světlem Nejvyššího.

A ta záře, která ji obklopuje?

Záře je bílé světlo Pána. Během vize je vždycky vidět záři ze světla.

Lunula s kapkami zaschlé krve

Je držení rukou stále stejné?

V průběhu zjevení mění držení. Její ruce mohou být složené nebo otevřené, tak jako u člověka, který se při hovoru pohybuje. Někdy mi stiskla ruku, dala políbení na čelo, objala mě. Cítil jsem vždycky pevnost jejího bytí. Toto dotýkání ve mně upevnilo představu, že je to skutečnost. Není to žádná fantazie. Fantazie je něco jiného. Je to opravdu fyzická přítomnost, která všechno potvrzuje.

Jaké to bylo, když se vás dotýkala?

Bylo to něco pomíjivého, rychlého. Pociťoval jsem vždycky velkou radost, která mě pokaždé provází. S Madonou začínáš obětovat všechno Pánu, dokonce duševní nebo tělesné utrpení, jako by to už ani nebylo břemeno. Všechno je s Madonou klidné, i utrpení. Cítíš, že je to Ona, kdo tě podepírá, která tě neopustí, která tě vede. Mám absolutní důvěru k Marii. Mějte k ní velkou důvěru. Tato velká důvěra k Marii mi dává útěchu, mír a radost.

Co se stalo, když se vám začala zjevovat?

Po zjevení jsem to hned vyprávěl své rodině. Řekl jsem jim, co jsem viděl, a všichni byli z toho zmateni: „Co?! Co nám to říkáš?!“ Na začátku byli užaslí. A toho 5. srpna mi Madona řekla, že se bude zjevovat každý pátek.

Mario při mystickém přijímání Hostie 5. února 2012

Moje rodina přišla tedy se mnou a modlila se po deset měsíců každý pátek se mnou. Byli zjevení přítomni. Madona se zjevovala vždy u olivového stromu.

V kolik hodin?

Začínali jsme s modlitbou v 16 hodin. Pro zjevení není žádný přesný časový údaj. Okolo 17. hodiny se Madona zjevila během modlitby růžence. Modlili jsme se všechna tajemství čtyř růženců.

Modlíme se, zpíváme, čteme poselství. Je to velmi krásné. Potom viděli, že sestoupila velká Hostie, nad ní bylo nakresleno Srdce Ježíšovo, potom Madona ze své světelné záře jako by Hostii lámala. Pak mě viděli jíst a uviděli stigmata.

Všechno vždycky jenom s rodinou?

Jenom poprvé. Pak se ta novina rozšířila a přicházelo mnoho lidí ze sousedních obcí. Já jsem mluvil se svými rodiči, moji rodiče to řekli příbuzným, přátelům..., pak přicházely místní noviny, fotografovali a psali o tomto zjevení. Za okamžik sem putovaly proudy lidí.

Kdy přesně?

Po více měsících. Byla to doba přípravy a bylo to tak dobře, protože jinak bych nevěděl, jak se mám chovat. Byl jsem nezkušený, neměl jsem zkušenosti s velkými zástupy lidí, ale časem jsem dostal jistotu a milost. Madona mi ji dala, abych ji rozvinul. Neuměl jsem ani mluvit, ani se dobře vyjadřovat. Byl jsem uzavřený, plachý, neměl jsem s nikým kontakt. Bylo pro mě nemyslitelné, že bych mohl mluvit k velkému davu lidí.

S poselstvími docházelo u mne postupně k vnitřnímu růstu. Madona zlepšovala moji řeč. Byl to také intelektuální růst, tím jsem si jistý. Říkal jsem si: „Já mluvím, ale jak to dělám?“ Jak jsem mohl říkat tyto věci, které jsem nestudoval a které jsem neznal? Žasl jsem sám nad sebou. Je to pěkná věc.

Jaké vzdělání jste měl?

Navštěvoval jsem odbornou hotelovou školu. Vzdělání orientované na praxi. Je pěkné, že naše Milá Paní si vybírá do služby jednoduché, praktické lidi, úplně normální lidi, stejně jako Pán vyvolil apoštoly a potom si je získal. Uschoopil je vydávat svědectví, aby se mohli dotknout

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

prostých lidí. Toto nebeské poselství je výzva k obrácení a ke smíření s Bohem.

Byla zjevení doprovázena znameními?

Madona ukázala nejprve jevy na slunci. Během modlitby bylo vidět, jak se slunce zvětšuje, pak pulsovalo a otáčelo se okolo sebe sama a měnilo přitom své barvy. Lidé říkali: „Podívejte se na slunce! Podívejte se na ty barvy!“ A viděli něco, co vypadalo jako kruhy. Někteří lidé upadali do bezvědomí.

Bylo to během zjevení?

Ano, lidé viděli tato znamení, když jsem měl zjevení. Místní noviny o tom podávaly zprávy.

Psalý o těchto událostech správně?

Ano, absolutně. Říkaly, že ten mladý muž měl zjevení a že Panna Maria řekla toto... a že bylo vidět stovky slunečních jevů.

Byla ještě jiná znamení?

Jiná znamení - přijal jsem vícekrát svatě přijímání. Bylo mi podáno 13. listopadu 2009. Byla to velká zářící Hostie a všechny přítomné osoby viděly, jak se opatrně položila na moje ruce. Byla to Madona, která ji přinesla. (Velká Hostie nemohla být položena na jazyk, musela se nejprve zlomit.)

Vyzařovala velké světlo. Tak jsem se mohl živit od Ježíše. Všichni viděli, jak sestoupila a položila se na můj jazyk. Toto přijímání se opakovalo 30. dubna 2010 a naposledy 5. února 2012. Tyto Hostie byly menší a podával mi je Ježíš. Existují také fotografie tohoto zázraku.

Lidé říkají: „Ale Eucharistie je přítomna v kostele, Ježíš je přítomný v chrámě!“ Madona řekla, že přinesla proměněné Hostie ze svatostánku na místo zjevení!

Myslel jsem si toto: Madona přináší přijímání a dovoluje, aby docházelo k velkému eucharistickému uctívání. Lidé viděli Hostii několik vteřin a poklekli. Plakali, prosili o odpuštění. Uctívali a velebili Nejsvětější svátost oltářní.

Cožpak to není zázrak a silné poselství Madony, že dala pochopit, že Eucharistie je Ježíš? Když Madona mluví o Ježíši, vztahuje se to vždycky k Eucharistii. Pro Madonu je Eucharistie Bůh. Z tohoto důvodu říká neustále: „Uctívejte mého Sy-

miloval a za mě se obětoval. Já nepohrdám Boží milostí. Kdyby se totiž k ospravedlnění docházelo zachováváním Zákona, pak by Kristus umřel nadarmo.

Evangelium - Lk 7,36-8,3

Jeden farizeus pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea a zaujal místo u stolu. V tom městě žila jistá žena, byla to hříšnice. Když se dověděla, že je u stolu v domě toho farizea, přinesla alabastrovou nádobu drahocenného oleje, přistoupila zezadu k jeho nohám a rozplakala se; slzami mu začala smáčet nohy a vlastními vlasy je utírat. Líbala je a mazala drahocenným olejem. Když to viděl farizeus, který ho pozval, pomyslel si: „Kdyby to byl prorok, poznal by, kdo a jakého druhu je ta žena, která se ho dotýká, že je to hříšnice!“

Ježíš mu na to řekl: „Šimone, rád bych ti něco pověděl.“

On na to: „Jen mluv, Mistře!“

„Jeden věřitel měl dva dlužníky. První mu byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli čím dluh splatit, oběma odpustil. Kdo z nich ho tedy bude mít více rád?“

Šimon mu odpověděl: „Mám za to, že ten, komu odpustil více.“ Řekl mu: „Správně jsi usoudil.“ Obrátil se k ženě a řekl Šimonovi: „Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do tvého domu. Vodu na umytí nohou jsi mi nedal, ona však mi nohy skropila slzami a utřela svými vlasy. Nepolíbils mě na pozdrav, ona však od té chvíle, co jsem vešel, mi nepřestala líbat nohy. Nepomazals mi olejem hlavu, ona však mi drahocenným olejem pomazala nohy. Proto ti říkám: Muselo jí být odpuštěno mnoho hříchů, když mně nyní prokazuje tolik lásky. Komu se odpouští málo, málo miluje.“ Jí pak řekl: „Jsou ti odpuštěny hříchy.“

Ostatní hosté si začali sami u sebe říkat: „Kdo je to, že i hříchy odpouští?“

On však řekl ženě: „Tvá víra tě spasila. Jdi v pokoji!“

Potom chodil od města k městu, od vesnice k vesnici a kázal a hlásal radostnou zvěst o Božím království. Bylo s ním dvanact (apoštolů) a některé ženy, které byly uzdraveny od zlých duchů a nemoci: Marie, zvaná Magdalská, z které vyšlo sedm zlých duchů, dále Jana, manželka Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnoho jiných, které se o ně staraly ze svého majetku.

na v Eucharistii. Navštěvujte proto večer Ježíše ve svatostánku.“ Eucharistie stojí vždy ve středu, jako bychom stále ještě nerozuměli, kdo je Eucharistie. Redukovali jsme ji na symbol a Madona říká, že to není žádný symbol, „je to tělo mého Syna“. Je to, jako by měla Madona velký plán, dokonce bych řekl, protiútok na akce zlého, které směřují k tomu, zničit hodnotu Eucharistie a následkem toho hodnotu církve. Madona je velmi zarmoucená z toho, co se právě děje.

Eucharistii se nerozumí.

Potom Madona potila krev. Univerzita v Bari podle odborné analýzy krve z této sochy Naší Milé Panny z Fatimy vydala prohlášení, že je to lidská krev.

V této lunule (malé schránce) můžete vidět čtyři „kapky“ zaschlé krve. Madona řekla, že tato vyroněná krev představuje její srdce, které se kvůli od víry odpadlému lidstvu „rozlámalo na kousky“.

5. března 2011 projevila Madona svoji velkou bolest. 11. března bylo zemětřesení a tsunami v Japonsku. Tato velká katastrofa byla zde 5. ledna 2011 ohlášena,

když Madona ukázala zemětřesení a úplně zničené město a oznámila, že vznikne atomové nebezpečí.

Ježíš podal v následujících dnech v poselství vysvětlení: „Ta krev, která vychází z čela, je upomínka na korunování trním a pot krve v Getsemanech.“ Maria, Spoluvykupitelka, říká: „Vizte, já jsem trpěla tak, jako trpěl Ježíš. Ve svém srdci jsem pociťovala tuto bolest.“ A Ježíš ukázal skrze Marii svoji bolest. Matka a Syn jsou tedy spojeni v jedno zvláštní láskou.

Další znamení: Socha Matky Boží ve Fatimě, která byla v květnu 2010 postavena v malé kapli, vylučovala 4. července 2010 poprvé v průběhu modlitební noci voňavý olej. Také ještě při pozdějších nočních bděních 5. dne toho měsíce potila olej. Poslední vylučování oleje se datuje 4. května 2012. Intenzivně vonící olej byl zachycován do malých kousků plátna a darován přítomným poutníkům. Růženice věřících jim byly nasáklé. Tento olej je pomazání Boží pro nás.

*Z Maria heute 497/2012
přeložil -mp-*

Pěší pouť z Cařihradu na Velehrad

Při příležitosti letošního 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu odcestovalo v pátek 26. dubna 2013 sedm poutníků, s požehnáním brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cíkrleho, do Soluně v Řecku.

U starokřesťanské baziliky sv. Demétria z 5. století, kde byli pravděpodobně pokřtěni bratři sv. Cyril a Metoděj, odebrali poutníci prst' z jejich rodného města. Rozhodli se, že tuto prst' vloženou do ozdobných schránek a určenou pro velehradskou baziliku ponесou celou cestu až na Velehrad. V Soluni tak poprvé vstoupili do stop sv. Cyrila a Metoděje.

Po prohlídce chrámu, modlitbě u hrobu mučedníka sv. Demétria a před ikonami sv. Věrozevěstů a Panny Marie se poutníci prošli večerním městem s jeho historickými památkami – byzantskými hradbami, chrámy, Bílou věží, Galeriovým obloukem, přístavem. V zářícím městě pozorovali v sobotním večeru obyvatelé města, jak odpočívají v hospůdkách, procházejí se městem a relaxují u historických památek s nádherným výhledem na osvětlené město s přístavem plným lodí. I v deset hodin večer byly venku děti, hrající si v parcích, u chrámů a v klidných zátiších starobyklých uliček.

Po prohlídce města se poutníci vydali ještě v noci do 600 km vzdáleného Istanbulu, kde druhého dne – v neděli 28. dubna večer u chrámu Hagia Sofia zahájili modlitbou vlastní pěší putování na Velehrad v délce 1 800 km.

Poutníci jdou ve stopách obou světců, kteří nám v roce 863 na žádost velkomoravského knížete Rastislava přinesli víru, překlady Písma a položili základy našeho písemnictví a státnosti.

Naše pouť je rozdělena do dvou částí, přičemž tu první, kterou zde popisujeme, jsme již vykonali. Druhá nás čeká v červnu.

Pěší pouť je dále organizována jako štafeta, kde se pravidelně střídají tři skupiny poutníků. Předávají si schránky s prstí jako symbol předávání víry. První skupina vychází každodenně za tmy před svítáním ve 4 hodiny ráno. Po ujiti 25 až 30 km předává schránky další skupině, která pak pu-

tuje zhruba od 10 do 16 hodin. Po první předávce je každodenně obětována mše svatá v okolní krajině, kudy právě poutníci procházejí. Provizorní oltář – přenosný stoleček je postaven nad schránkami s prstí a ozdoben polními květinami. Je to vrcholný okamžik každého dne putování. Zapomínáme na všechny obtíže cesty, nepohodlí, spánek v doprovodném vozidle či ve stanech, bolesti nohou a chodidel ozdobných puchýři, hygienu ve skromných podmínkách u benzinových čerpadel, potoků a řek. Vždyť podobně to prožívali soluňští bratři při svém putování, v jejichž stopách jdeme.

Poslední skupina odchází mezi 16. a 17. hodinou a dojde do cíle denní etapy mezi 22. hodinou a půlnocí, za noční tmy. Každý den tak poutníci společně projdou krajinou od místa zahájení denního pochodu 75 až 80 km.

Již jsme prošli severním Tureckem do 250 km vzdáleného města Edirne na turecko-bulharských hranicích. Pozorovali jsme zde rozsáhlou výstavbu průmyslových objektů, sídlišť, stále stoupající silnice. Jedná se o hustě osídlenou krajinu, kde neustále vane vítr od Černého i Egejského moře. Kromě silného provozu na dálnicích jsme procházeli i klidný-

mi, často chudými a zaostalými vesnicemi s nízkými domky, mešitami, pastevcí se stády krav a ovcí.

Město Edirne, dříve Hadrianopolis, leží v turecké Thrákii na starobylé římské cestě Via militaris, kterou postavili Římané v 1. století n. l. Její víc jak 900 km dlouhou trasu budeme sledovat až k Bělehradu. U Edirne vcházíme do údolí horního toku řeky Maricy. Kolem ní procházíme soutěskami velehorského pásma Rodopi do bulharských nížin až k Plovdivu, bývalému městu s názvem Philippopolis v široké a úrodné nížině s hradbou hor po obou stranách. Pozorujeme rozvoj moderního Bulharska současnosti. Všude je vidět mohutná výstavba. Rodinné domy, sídliště, továrny. Místo rudých hvězd a červeno-žlutých nápisů, které si pamatujeme z návštěv v minulosti, je vidět obroda společnosti, vyjádřená také probíhajícími opravami a rekonstrukcemi, ale i výstavbou nových kostelů. Během našeho putování zde zrovna slaví pravoslavné Velikonoce. Všude narážíme na velikonoční výzdobu. Když jsme shromážděni kolem oltáře na okraji jedné vesnice o pravoslavné neděli Zmrtvýchvstání Páně, přicházejí vesničané a kladou k oltáři velikonoční mazanec, koláčky a malovaná vajíčka... Jsme dojatí. Rádi jim jejich pohostinnost oplatíme několika dárky přinesenými z domova.

Bulharsko – Sofia, sedm poutníků u chrámu sv. Sedmipočteníků

Po cestě nezapomínáme navštívit pravoslavné kláštery – Bačkovský monastýr z 11. století se starobyloou a uctívanou ikonou Panny Marie nebo Rilský klášter ze 14. století. Je to největší bulharský pravoslavný klášter. Má úžasnou svatyni s galerií ikon a nástěnných maleb, obklopenou věncem vysokých hor.

Když se blížíme k městu Haškovo, pozorujeme kolem cest poutače s upozorněním na největší sochu Panny Marie na světě. Navštívili jsme tento monument vysoko nad městem jako symbol nového života v Bulharsku. Lidé jsou k nám přátelštější, nevěřičně krouží hlavami, když jim sdělujeme podrobnosti o našem putování. I oni vděčí za svou víru a kulturu soluňským bratřím a jejich žákům.

Krajina je krásná, úrodná, vidíme udržovaná pole, plno rolníků, jejichž povozy potkáváme po cestě. Kolem cest je plno polních květin, vlčích máků, kvetoucích akátů. Omamně voní. Vypadají jako velké bílé kytice. Jsou ale také žluté a vzácněji modrofialové.

Plní dojmů docházíme do hlavního města Sofie, v římských dobách nazývané Serdica. Střídání skupin je u chrámu sv. Sedmipočteníků, k nimž patří kromě obou věrozvěstů jeho žáci sv. Gorazd, sv. Kliment, sv. Sáva, sv. Angelár a sv. Naum. Do našeho Kredenciálu – poutnického listu přibývají další cenná razítka a podpisy. Pak navštívujeme chrám Alexandra Něvského i starobylý monastýr sv. Nikolaje Zázračného ze 13. století.

Blížíme se k srbským hranicím. Před námi se zvedá temné pásmo pohoří Balkán. Krásné jarní počasí s teplými až horkými dny zejména v Turecku se nyní zhoršuje a schyluje se k dešti. Horské pásmo překonáváme údolím řeky Nišavy, které nás dovedlo přes soutěsky pohoří až do Srbska. Přicházíme do jihosrbského centra Niše. V římských dobách to byla významná stanice na Via militaris. Tehdy se Niš nazývala Naissus. Je to rodiště římského císaře Konstantina Velikého, na jehož památku ve městě všude narážíme. Jeho současní obyvatelé jsou na svého slavného rodáka hrdí. Prohlédli jsme si také rozsáhlé vykopávky jeho paláce. Po besedě s místními archeology přijímáme rádi nabídku na využití jejich krásně vybaveného sociálního zařízení, kde se můžeme umýt po delší době zase v teplé vodě.

*Řecko - bazilika v Soluni,
ikona sv. Cyrila a Metoděje*

Další cesta nás vede údolím řeky Jižní Moravy směrem k severu. Dosud jsme putovali převážně směrem z jihu na severozápad. Po dvou podmráčených a deštivých dnech se zase objevuje sluníčko. Srbská krajina v údolí řeky je úrodná. Vesnice jsou, zejména na jihu, viditelně chudší než v Bulharsku. Někde vidíme i rozbořené a zřícené domy. Země prošla v posledních letech bolestným rozpadem bývalého soustátí Jugoslávie, vzniklého po 2. světové válce. Z tohoto svazku odešly a postupně se vytvořily samostatné státy Slovinsko, Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Makedonie a naposled Kosovo. Bylo to provázeno často bratrovražednými boji a neslýchaným násilím. Stopy jsou viditelné i dnes, včetně červených nápisů na zdech: „Kosovo - eto serdce Srbije!“ Vypovídají o tom, že otázka rozpadu poválečné Jugoslávie je zde stále živá.

Čím více se blížíme k Bělehradu, tím jsou obce bohatší a výstavnější. I Srbsko se stane brzy členem rodiny sjednocené Evropy. Poznáváme ten rozdíl i při překračování hranic. Na hranicích v zemích EU – bez kontrol. V zemích mimo Unii přísné pasové a celní kontroly. Když nás Turci odstavili na hranicích v celním pásmu, kde jsme téměř hodinu čekali, pomohl nám Průvodní list otce biskupa Vojtěcha, který jsme měli s sebou v několika jazycích. Po jeho předložení nás celníci propustili bez připravované prohlídky. A to se opakovalo i na srbsko-rumunských hranicích.

A tak jsme v sobotu 11. května 2013 doputovali údolím řek Jižní a Velké Moravy až do nížin Vojvodiny nedaleko míst, kde se obě řeky vlévají do veletoku Dunaje. Doputovali jsme k vesnici Staro Selo

na jih od Bělehradu. Tam první část našeho pěšího putování skončila. Poslední mši svatou jsme slavili v parčíku ve stínu pravoslavného chrámu. Vzdálenost, kterou jsme urazili v první části naší pouti z Istanbulu, je 904,3 km.

V neděli 12. května, poslední den první části naší pouti, jsme navštívili naše krajany žijící již 200 let v srbském Banátu v obcích Bela Cerква, Kruščica a nejstarší české vesnici v Srbsku poblíž rumunských hranic – Česko Selo. Setkání s krajany při nedělní bohoslužbě v Kruščici, celebrowané českým knězem – poutníkem, prohlídka vesnic i setkání v jejich České besedě byly obohacením a povzbuzením pro obě strany. Poté jsme se vrátili doprovodným vozidlem domů.

Nyní se připravujeme na druhou část pouti, kterou zahájíme v sobotu 15. června 2013 návratem do Srbska do obce Staro Selo, kde jsme ukončili první část pouti. Další putování povede přes Bělehrad (starořímské Singidunum) do centra Pannonie Sirmium (dnes Sremská Mitrovica) a současně i bývalého sídla panonského arcibiskupství sv. Metoděje. Po překročení hranic s Maďarskem povedou naše kroky do Blatnohradu (dnešní Zalavár), kdysi sídla velkomoravského knížete Pribiny (vyhnaného knížetem Mojmiřem z Nitry) a jeho syna Kocela. Tam pobývali naši věrozvěstí půl roku při své cestě do Říma. Na místě si prohlédneme archeologické nálezy podobného rozsahu jako na Moravě ve Starém Městě, v Sadech u Uherského Hradiště či v Mikulčicích.

Po projití Maďarskem od jihu k severu budou poutníci pokračovat přes Slovensko na Moravu. Po překročení Malých Karpat doputují do cíle své pouti – na Velehrad. Tam chtějí dorazit v den Národní pouti při příležitosti svátku sv. Cyrila a Metoděje a vyvrcholení oslav tohoto významného cyrilometodějského jubilea. Předají tam přinesenou prst z rodiště obou slovanských bratřích.

Je neuvěřitelné, co dokáže lidská bytost vykonat pro své přesvědčení a víru. Věděli jsme, že toto putování bude nad naše síly. Ale šli jsme do toho s přesvědčením, že tak přispějeme svým dílem k oslavě tohoto velkého jubilea příchodu našich věrozvěstů – sv. Cyrila a Metoděje. S Boží pomocí tak chceme doputovat až na posvátný Velehrad.

Varovná švédská statistika po zavedení abortivní pilulky

Představitelé švédské vlády překvapily výsledky statistiky, která ukazuje, že od zavedení abortivní pilulky „ráno po“ počet potratů se paradoxně zvýšil. Množství potratů od roku 1997 stoupl z 18,4 potratů na 1000 žen na 20,9. Prodej abortivní pilulky ve Švédsku se od roku 2001, kdy byla uvedena na trh, zdvojnásobil.

Ochránci života po celém světě už dlouho poukazují na spojitost mezi zvýšenou dostupností antikoncepce a zvýšením sexuální aktivity, tedy i potratů, a to zejména u mladých lidí. Většina zemí, které zveřejňují podrobné statistiky o potratech, odhalila, že potrat slouží jako poslední možnost, když selže antikoncepce. Představitelé veřejného zdravotnictví ve Velké Británii pozorují, že se potrat začíná stále více využívat jako samotná forma antikoncepce.

V souvislosti s názory některých vrcholných českých politiků, i křesťanských, na probíhající registraci potratového přípravku Mifegyne (RU-486) je třeba konstatovat, že i Česká republika se stává zemí, ve které je zabítí nenarozeného člověka „normálním“ řešením problému, jak zabránit nechtěnému početí dítěte. S využitím LifeSiteNews, 18. 3. 2013

Svatý otec vyzval k modlitbě za obrácení mafiánů

„Myslím na četná utrpení všech mužů, žen a dětí, které mafie vykořisťuje a vytváří si z nich prostřednictvím prostituce a jiného sociálního zla otroky,“ řekl Svátý otec František 26. května po modlitbě Anděl Páně. „Modleme se o návrat těchto mafiánů k Bohu, aby Pán proměnil jejich srdce,“ vyzval přítomné věřící na náměstí Sv. Petra. Den předtím papež blahorečil P. Pina Puglisiho, jehož italská mafie zastřelila v roce 1993, protože chránil děti před tím, aby se připojily k mafii.

Podle zahraničních agentur

Sýrie je zpustošená

Rozhovor Jeana Claude Antakliho s arcibiskupem syrské katolické církve v Aleppu Mardionososem Antoinem Chahdou

Uprostřed Aleppa ve čtvrti křesťanů stojí mohutná syrská katedrála a budova biskupství, kde jsem byl velmi uctivě přijat arcibiskupem Chahdou.

Narodil se v roce 1946 v Aleppu a oslavoval právě čtyřicetileté výročí svého kněžství. Jeho životní dráha dosvědčuje bohatství jeho života v církvi na Blízkém východě, v Evropě a v Latinské Americe...

Antakli: V roce 1982 se udály v Sýrii v Aleppu, Myrně a v Damašku nevysvětlitelné jevy s Mariettou. Byl jste o tom informován?

Arcibiskup Chahda: Ano, samozřejmě.

Antakli: Jádrem modliteb svaté Panny bylo sjednocení církvi. Jak to vypadá dnes?

Arcibiskup Chahda: Lidé se vždycky obracejí na katolickou církev, aby tento problém vyřešili! Měla by se tato otázka položit zástupcům ortodoxní církve. Ale já se nechci vyhnout vaší otázce. Od mých desíti let v Aleppu, během nichž jsme sledovali politiku podávané ruky a naslouchání, zůstalo jen to, že se ortodoxní církev upevnila ve svém stanovisku, které tvrdí, že jsme se my katolíci vzdálili od historické pravdy křesťanství, že Kristem založená Církev byla „jediná“ a že jsme zodpovědní za rozštěpení.

Obávám se, že smíření není možné, pokud svá srdce nezměníme. Naším debatám a našim pokusům navázat dialog zůstává ortodoxní církev stále vzdálená.

Každý rok nabízí Týden jednoty křesťanů příležitost, abychom se ve všech kostelech v Aleppu společně modlili. To je obřad, na němž všichni věřící trvají, a člověk musí vidět tu vášnivost, kterou vyjadřují, když se cítí být modlitbou s námi spojeni. Musí se prožít radost, když slavíme spolu Velikonoce, když si naše liturgické kalendáře vzájemně odpovídají!

Jsem velice pesimistický, co se týká postoje hierarchie, protože mezi tím, co jsme řekli, a skutečností na místě se rozevírá propast.

Zcela vážně prohlašuji – a přebírám zodpovědnost za tuto výpověď – že ti or-

toodoxní hodnostáři, kteří v Evropě tvrdí, že na Východě pracují na jednotě, nejsou věrohodní.

Antakli: A přece jsem dojatý a mám radost, když vidím, že věřící různých společností v Sýrii odbourali závory. V křesťanském obyvatelstvu se stále pěstuje smysl pro společenství: Katolíci a ortodoxní se žení a vdávají, bez rozdílu žijí svoji víru na stejném místě, podle toho, jak je to pro ně nejpříznivější, vedou hnutí, charitativní nebo divadelní spolky a sbory.

Arcibiskup Chahda: Ano, v prostých srdcích je velká touha po jednotě a místně je konkrétně prožívána, jak jste právě zdůraznil. Ale na úrovni hierarchie je možno mluvit o „farizejství“.

I když jsme se vzájemným ujednáním dohodli na měsíčním setkávání všech křesťanských biskupů z Aleppa, chybí často na ortodoxní straně mnoho zástupců, což ztěžuje možná sblížení a dohodu o rozhodnutí.

Antakli: Odkřesťanštění Francie a Evropy je znepokojující. Cítíte, že k tomu dochází také v Sýrii, zvláště v této obtížné době?

Arcibiskup Chahda: V křesťanských rodinách, velmi často s větším počtem dětí, bývalo běžné, že se našel jeden kněz nebo řádová sestra, někdy dokonce více. To je dnes stále vzácnější, to je pravda.

Křesťanský vliv byl tak velký, že celá rodina praktikovala svoji víru a převáděla ji ve skutek. Kněží a věřící žili v symbióze a liturgie doprovázela každý životní akt od prababičky až po pravnuka.

Pevná, hluboce zakořeněná víra se žila, praktikovala, vyjadřovala, ukazovala, byla viditelná navenek a mohla se tedy při potřebě nově oživit...

Vzpomeňte si na liturgii v adventu, v postní době, ve Svatém týdnu, na oslavě ke cti svaté Panny, Ducha Svatého, na svátek Krista Krále a na všechny tyto vrcholy, které jsme připravovali jako biskupové, kněží, faráři, skauti, laici, věřící, katecheti a které by jako naše tradice měly pokračovat.

Katechismus andělů (26)

*Udržuje anděl strážný za pozemských pod-
mínek se svým chráněncem omezený vztah, a to
v tom smyslu, že překročením prahu věčnosti se
každá jejich komunikace stává bezpředmětnou?*

Ne, řád nebeského patření, který následuje po řádu víry, neboří vztahy lásky ustavené na zemi. Spíše naopak láska, která nekončí a je daleka toho, aby rušila pouta pozemských náklonností, jim dává sílu a zcela nový rozvoj.

*Jaký bude mít anděl strážný vztah ke svému
chráněnci ve šťastné věčnosti?*

Svatý Tomáš odpovídá, že „každý člověk, pokud je putující, dostává anděla strážného; ale když dorazí do cíle cesty, nebude to již anděl strážný, ale bude mít svého anděla jako se sebou nahoře vládnoucího: *sed habebit in regno angelum conregnantem*“ (I, q. 113, a. 4). Obdivujeme prostotu slova *conregnantem* [= spoluvládnoucího]: anděl, který již nemá povinnost chránit, se bude těšit nejen z blaženého patření na Boha, které již měl, ale také z milé společnosti lidské bytosti, které věnoval tolik své námahy. Oba se tedy budou věnovat neustálé rozmluvě, v níž budou defilovat cesty a záhyby toho, čím byla Boží prozřetelnost pro lidské děti.

Z čeho vychází toto tvrzení?

Toto tvrzení vychází z nauky o mystickém Těle a o společenství svatých jako jeho důsledku. Svátý František Saleský, církevní učitel, o tom říká: „Ó Bože, jakou získáme útěchu v tomto nebeském rozhovoru, jaký budeme mít jedni s druhými! Tam nám naši dobří andělé přinesou největší a nevyslovitelnou radost, když se nám dají poznat a když nám s láskou představí starost, jakou měli o naši spásu za našeho smrtelného života; připome-

nou nám svatá vnuknutí, která nám přinášeli jako svaté mléko, které čerpali z prsou božské Dobrotы, aby nás přitáhli k vyhledávání oněch neporovnatelných líbezností, jaké budeme tehdy požívat. Vzpomeň si znovu, řeknou, na ono vnuknutí, které jsi dostával v onom čase, při čtení té knihy, při poslechu toho kázání nebo při pozorování toho obrazu, [...] vnuknutí, které tě podnítilo, aby ses znovu vrátil k našemu Pánu, a jež bylo podstatou tvého předurčení. Ó Bože, neroztají naše srdce z nevýslovné radosti, když uslyší tato slova?...“

*Někteří tvrdili, že anděl strážný může být
uvnitř duše svého chráněnce. Je to možné?*

Na to odpovídá svatý Bernard: „Pokud mi říkáte, že anděl strážný může být také v nás, já to nepopírám, neboť si vzpomínám, že je řečeno: »Anděl, který skrze mne mluví« (Zach 1,14); ale je v tom veliký rozdíl. Andělé jsou v nás skrze dobré myšlenky, které nám vnu- kají, a ne pro dobro, které v nás konají; na- bádají nás k dobru, ale nevytvářejí ho v nás. Bůh je v nás naopak takovým způsobem, že přímo ovlivňuje naši duši, že jí vlévá své da- ry, nebo spíše že se sám rozlévá a činí nás účastnými na svém božství do té míry, že se jeden autor nebál říci, že se spolu s námi stá- vá jedním, i když se nestáváme jedinou a tou- též podstatou, ani jedinou a toutéž osobou. Neříká nám totiž Apoštol: »Kdo se oddá Pá- nu, je s ním jeden duch« (1 Kor 6,17)? An- dělé jsou tedy s naší duší, ale Bůh je v jejím nitru: ti první s ní bydlí pod jednou stře- chou, ale Bůh je v ní jako její život.“

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánec
a P. Štěpán M. Filip OP

Poselství Královny míru Mirjaně

Drahe děti! V tomto nepokojném čase vás opět zvu, abyste šli za mým Synem, abyste ho následovali. Znáám bolesti, utrpení a těžkosti, ale u mého Syna si odpočínáte, u něho najdete pokoj a spásu. Děti moje, nezapomínejte, že můj Syn vás svým křížem vykoupil a umožnil vám, abyste znovu byli Božími dětmi, abyste znovu mohli nebeského Otce nazývat „Otcé!“ Abyste byli důstojní Otce, milujte a odpouštějte, neboť váš Otec je láska a odpuštění. Modlete se a postěte se, neboť to je cesta k vašemu pročištění, to je cesta k poznání a chápání nebeského Otce. Když poznáte Otce, pochopíte, že jen On je potřebný. Já jako Matka si přeji své děti v jednotě jednoho národa, ve kterém se slyší a činí Boží slovo. Proto, děti moje, pojďte za mým Synem, buďte jedno s ním, buďte Božími dětmi. Milujte vaše pastýře, jako je miloval můj Syn, když je povolal, aby vám sloužili. Děkuji vám.

Medžugorje 2. června 2013

Dnes převrací vpád celosvětových problémů prostřednictvím internetu průběh všedního dne naruby, zvláště u mládeže. Co jsme si regulovali sami mezi sebou (nezaměstnanost, práci, výhledy pro povolání), nabývá všeobecného charakteru a naše starosti se o ty vaše mnohonásobně zvětšují.

Problémy „arabského jara“ mohou působit na naši mládež. A my jsme zemi s mnoha mladými lidmi (70 % obyvatelstva je pod 20 let).

Na takové násilí jsme v žádném případě nebyli připraveni, naše země žila v míru, bezpečnost v naší zemi nám záviděli mnozí Evropané a my jsme se snažili harmonicky se rozvíjet. Neměli jsme žádné dluhy a růst splátek 6 % ročně. Sýrie přijala dokonce skoro jeden a půl milionu uprchlíků z Iráku, hlavně Chaldejců (jedno z nejstarších křesťanských společenství Mezopotámie).

Co byste si mohli lepšího přát, zeptáte se. Nákaza vypukla nezprostředkovaně, nepozorovaně, nekontrolovaně. Mladí lidé, kteří jsou nezralí a často naivní, reagují vždycky jako první.

Antakli: V Evropě se často srovnává Libye a Sýrie, což vychází ze základní neznalosti civilizace Blízkého východu. Naši předchůdci říkali, že my v Sýrii sedíme na „8 000 letech dějin“. Tato velká kulturní a náboženská tradice je dnes udušena. Jak se to dá vysvětlit?

Arcibiskup Chahda: Nám tady prospěl velkolepý přínos západních misionářů, kteří v Libanonu a v Sýrii otevřeli vynikající školy. Křesťané a muslimové tak vyrůstali ze stejného zdroje. Zmizení řádových společností, když naše školy byly znárodněny, znamenalo útlum pro vývoj naší mládeže. Intelektuální úroveň poklesla, nemůžeme už konkurovat Libanonu a už vůbec ne západním univerzitám.

Nedostatek vědomostí a znalostí a pocit nespokojenosti, který z toho vyplývá, může vést ke všem výtržnostem, ke všem vykořeněním, až k fanatismu, jež dnes prožíváme.

Z Maria heute 5/2013
přeložil -mp-

Pondělí 17. 6. 2013: 6:05 Octava dies (724. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Post Scriptum s Mons. Františkem Radkovským 7:00 Terra Santa News: 12. 6. 2013 7:20 V pohorách po horách – Velký Roudný 7:30 Co je dobré vědět, když... 8:10 Přejeme si... 8:25 Outdoor Films s Josefem Franzem 10:00 Nedělní čtení: 11. neděle v mezidobí 10:30 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár 10:40 Léta letí k andělům (60. díl) 11:00 NOEkreace (187. díl) 11:10 Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolině 11:50 Sedmihlásky – Či to husičky 11:55 Z pokladů duše: Dominika Konečná OSF – Žit naplo [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Jam session (Colours of Ostrava) 12:50 Historie rodiny Legnerů 13:15 Bradí Barthová 13:25 Včely a Ludia 13:40 Octava dies (724. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 CHKO Pálava – Děvín (2. díl) 14:35 P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (2. díl) [P] 15:40 V souvislostech (15. díl) 16:00 Uteč, dokud můžeš po svých 16:15 Salesiánský magazín [P] 16:30 Godzone magazín 17:00 NOEparáda (220. díl) [L] 18:05 Abba, Otče 18:25 Sedmihlásky – Či to husičky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:00 Práce Charity v Mexiku 19:20 Ars Vaticana (8. díl) 19:30 Přejeme si... 19:45 Zprávy z Věčného města: 17. 6. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: Dominika Konečná OSF – Žit naplo 20:00 Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnán navěky! [P] 20:25 Folkové Chvojení 2012: Festival člověčí muziky [P] 20:45 Na koberečku [P] 20:55 Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě 21:40 P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... 23:00 Octava dies (724. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2013 1:05 Poslech Radia Proglas.

Úterý 18. 6. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 17. 6. 2013 6:15 Večer s Janem Špátou: Země svatého Patrika, Mezi světlem a tmou, Matějská pouť 7:30 Pro vita mundi (26. díl): Mgr. Dagmar Tisovská (2. díl) 8:10 Salesiánský magazín 8:25 Polabský lužní les 8:45 Jezuité o: INDIE – na křížovkách víry 9:05 Hudební magazín Mezi pražci 9:50 Octava dies (724. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:20 P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... 11:40 Sedmihlásky – Či to husičky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce 11:55 Z pokladů duše: Karel Řežábek – Ježíšova nezištná pomoc [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (53. díl): Dechovka 12:35 Zprávy z Věčného města: 17. 6. 2013 12:45 Eucharistie: Svátek nekvašených chlebů 13:15 V zákulisí 13:50 Ars Vaticana (8. díl) 14:00 Junáci z prachu 14:25 Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2013 16:00 Přejeme si... 16:15 Co je dobré vědět, když... 17:00 Youth Alive 17:15 Hudba pod Rozsutcom 17:25 Léta letí k andělům (60. díl) 17:45 V pohorách po horách – Velký Roudný 17:55 Cirkus Noeland 18:25 Sedmihlásky – Či to husičky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti 18:40 Dávní hrdinové: Opravdová víra 19:05 NOEkreace (187. díl) 19:15 To pravé srdce Evropy 19:30 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár 19:40 Zpravodajské Noeviny (498. díl): 18. 6. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: Karel Řežábek – Ježíšova nezištná pomoc 20:00 Živě s biskupem: Mons. Jiří Paďour OFMCap. [L] 21:15 Kdo chce kam... 21:40 Terra Santa News: 12. 6. 2013 22:05 Zprávy z Věčného města: 17. 6. 2013 22:15 U Náš aneb od cimbálu o lidové kultuře (78. díl) 23:35 Včely a Ludia 23:45 Přejeme si... 0:05 Zpravodajské Noeviny (498. díl): 18. 6. 2013 0:20 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči 0:40 Post Scriptum s Mons. Františkem Radkovským 1:00 Poslech Radia Proglas.

Středa 19. 6. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (498. díl): 18. 6. 2013 6:20 P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (2. díl) 7:30 NOEkreace (187. díl) 7:40 Folkové Chvojení 2012: Festival člověčí muziky 8:00 Skryté poklady: Olga 8:30 Ars Vaticana (8. díl) 8:40 Už nikdy více Vidomegon 9:00 Zprávy z Věčného města: 17. 6. 2013 9:10 Misie naživo – Haiti 10:10 Domov sv. Karla Boromejského v Řepích 10:30 Generální audience [L] 11:55 Z pokladů duše: Zuzanka Racková – Labutí píseň o duši [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05

Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnán navěky! 12:30 Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou, 2. díl 13:15 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 13:40 Post Scriptum s Mons. Františkem Radkovským 14:00 Taková jsem já 14:10 Kolíne, Kolíne 14:25 Na koberečku 14:35 Jezuité o: INDIE – na křížovkách víry 14:55 Godzone magazín 15:25 Salesiánský magazín 15:40 Zpravodajské Noeviny (498. díl): 18. 6. 2013 16:00 NOEparáda (220. díl) 17:00 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 17:25 Octava dies (724. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:00 Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] 18:45 Zprávy z Věčného města: 17. 6. 2013 18:55 Sedmihlásky – Či to husičky 19:00 Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti 19:10 Kapucíni 19:20 Terra Santa News: 19. 6. 2013 [P] 19:40 Přejeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše: Zuzanka Racková – Labutí píseň o duši 20:00 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalik 20:20 PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá [P] 21:10 Jak potkávat svět se Zlatou Holušovou 22:35 Večer s Janem Špátou: Země svatého Patrika, Mezi světlem a tmou, Matějská pouť 23:45 Generální audience papeže 0:20 NOEkreace (187. díl) 0:30 CHKO Pálava – Děvín (2. díl) 0:50 Trnavská univerzita 1:05 Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 20. 6. 2013: 6:05 Včely a Ludia 6:15 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:35 Junáci z prachu 7:00 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalik 7:20 Platinové písničky (53. díl): Dechovka 7:50 Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň 8:50 Karelía – jeden den 10:00 Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2013 11:30 Tesárov Hoblík, Hoblíkov Tesár 11:40 Sedmihlásky – Či to husičky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti 11:55 Z pokladů duše: P. Bohuslav Blaha – Svaté obrázky [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Terra Santa News: 19. 6. 2013 12:25 Večer s Janem Špátou: Země svatého Patrika, Mezi světlem a tmou, Matějská pouť 13:40 Generální audience papeže 14:10 V pohorách po horách – Velký Roudný 14:20 Ars Vaticana (9. díl) [P] 14:35 Sportovní přístav Hluboká nad Vltavou 14:50 Přejeme si... 15:05 Cirkus Noeland 15:35 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči 16:00 Zpravodajské Noeviny (498. díl): 18. 6. 2013 16:15 Eucharistie: Poslední večere 16:45 V zákulisí 17:20 Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnán navěky! 17:45 NOEkreace (187. díl) 18:00 Dávní hrdinové: Opravdová víra 18:25 Sedmihlásky – Či to husičky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (17. díl): O lakomosti 18:45 Pro vita mundi (26. díl): Mgr. Dagmar Tisovská (2. díl) 19:30 Budu pomáhat: Občanské sdružení Prosz 19:40 Zpravodajské Noeviny (499. díl): 20. 6. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: P. Bohuslav Blaha – Svaté obrázky 20:00 Cvrlikání (20. díl): Švédova trojka [L] 21:10 Kus dřeva ze stromu: Jablůň 21:25 Post Scriptum s Mons. Alešem Opatrným [P] 22:00 Kde se dělá dobro [P] 22:20 Octava dies (724. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:50 NOEparáda (220. díl) 23:50 Zpravodajské Noeviny (499. díl): 20. 6. 2013 0:10 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 0:35 Jezuité o: INDIE – na křížovkách víry 0:55 Poslech Radia Proglas.

Pátek 21. 6. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (499. díl): 20. 6. 2013 6:20 NOEkreace (187. díl) 6:30 NOEparáda (220. díl) 7:30 CHKO Pálava – Děvín (2. díl) 7:50 Sám o sobě: Myšlenky otce kardinála Tomáše Špidlíka 8:25 Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnán navěky! 8:50 Salesiánský magazín 9:05 PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá 10:00 Na koberečku 10:10 Outdoor Films s Josefem Franzem 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (17. díl): O lakomosti 11:55 Z pokladů duše: Ať jsme požehnáni jako chléb [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Ars Vaticana (9. díl) 12:30 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalik 12:50 Jam session (Colours of Ostrava) 13:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 14:00 Folkové Chvojení 2012: Festival člověčí muziky 14:20 Zpravodajské Noeviny (499. díl): 20. 6. 2013 14:35 Cesta k andělům (74. díl): Radim Ucháč 15:25 Záraz v pralesi 16:00 Skryté poklady: Olga 16:30 Živě s biskupem: Mons. Jiří Paďour OFMCap. 17:45 Se

salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 18:00 Už nikdy více Vidomegon 18:25 Sedmihlásky – Či to husičky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (18. díl): O něžnosti 18:45 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 19:10 Kus dřeva ze stromu: Jablůň 19:25 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 19:45 Zprávy z Věčného města: 21. 6. 2013 [P] 19:55 Z pokladů duše: Ať jsme požehnáni jako chléb 20:00 Noemova pošta: Červen [L] 21:45 Na koberečku 22:00 Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Pro vita mundi (26. díl): Mgr. Dagmar Tisovská (2. díl) 23:25 Terra Santa News: 19. 6. 2013 23:50 Eucharistie: Poslední večere 0:20 V zákulisí 0:50 V pohorách po horách – Velký Roudný 1:00 Poslech Radia Proglas.

Sobota 22. 6. 2013: 6:05 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 6:20 Zprávy z Věčného města: 21. 6. 2013 6:30 Post Scriptum s Mons. Alešem Opatrným 7:00 Eucharistie: Poslední večere 7:30 V zákulisí 8:05 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalik 8:25 Jezuité o: INDIE – na křížovkách víry 8:45 Cirkus Noeland 9:15 Sedmihlásky – Či to husičky 9:25 Dávní hrdinové: Opravdová víra 9:50 Godzone magazín 10:20 NOEparáda (220. díl) 11:20 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 11:45 Taková jsem já 11:55 Z pokladů duše: P. Vladimír Ziffer – Panna Maria nad námi bdí a modlí se za nás [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Zprávy z Věčného města: 21. 6. 2013 12:20 Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí 12:50 Přejeme si... 13:05 Zpravodajské Noeviny (499. díl): 20. 6. 2013 13:25 Cvrlikání (20. díl): Švédova trojka 14:30 NOEkreace (187. díl) 14:40 Živě s biskupem: Mons. Jiří Paďour OFMCap. 16:00 Slavnostní koncert z Velehradu k 1150. výročí příchodu věrozvěstů na Moravu [L] 17:00 Mše svatá z Velehradu [L] 18:05 Kde se dělá dobro 18:25 Sedmihlásky – Či to husičky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (18. díl): O něžnosti 18:45 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje 19:00 Národní ústav lidové kultury ve Strážnici 19:20 Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh [P] 19:40 Z pokladů duše: P. Vladimír Ziffer – Panna Maria nad námi bdí a modlí se za nás 19:45 V souvislostech (16. díl) [P] 20:00 Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem [P] 21:30 Pernštejnská Fortuna 2012 [P] 21:50 V pohorách po horách – Sokolie [P] 22:05 Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta 22:30 Youth Alive 22:45 Budu pomáhat: Občanské sdružení Prosz 22:55 P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (2. díl) 0:05 Jam session (Colours of Ostrava) 0:50 Zprávy z Věčného města: 21. 6. 2013 1:00 Poslech Radia Proglas.

Neděle 23. 6. 2013: 6:15 Už nikdy více Vidomegon 6:35 Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani 6:45 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 6:55 Klapka s... (63. díl) 7:55 Ars Vaticana (9. díl) 8:05 Cvrlikání (20. díl): Švédova trojka 9:10 Junáci z prachu 9:35 Zprávy z Věčného města: 21. 6. 2013 10:00 Mše svatá z Trnavy [L] 11:05 Záraz v pralesi 11:35 Budu pomáhat: Občanské sdružení Prosz 11:45 Na koberečku 11:55 Z pokladů duše: P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. – Nedorozumění [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (16. díl) 12:35 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:25 Platinové písničky (54. díl): Dechovka [P] 14:00 Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem 15:35 PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá 16:30 Dávní hrdinové: Zrádná křížovka [P] 16:55 Sedmihlásky (52. díl): Já sem děvče jako luk 17:00 Cirkus Noeland 17:30 NOEkreace (188. díl) [P] 17:40 Folkové Chvojení 2012: Festival člověčí muziky 18:00 O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša 18:25 Zprávy z Věčného města: 21. 6. 2013 18:45 Léta letí k andělům (53. díl): Jiří Kotalik 19:05 Vzpomínky Ing. Jana Pince [P] 19:40 Přejeme si... [P] 19:55 Z pokladů duše: P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. – Nedorozumění 20:00 Octava dies (725. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Má vlast (2. díl): Karličtění 21:25 V souvislostech (16. díl) 21:45 Živě s biskupem: Mons. Jiří Paďour OFMCap 23:00 Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí 23:30 Ars Vaticana (9. díl) 23:40 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Youth Alive 1:10 Poslech Radia Proglas.

CENTRUM NADĚJE A POMOCI o.s., Vodní 13, Brno pořádá:

BÝT SAMA SEBOU – interaktivní týdenní kurz určený pro dospívající dívky ve věku 12–18 let, které chtějí lépe poznat samu sebe a zdokonalit svoji osobnost, kurz nabízí nové zážitky, informace, ale i přátelství. V rámci pěti dnů se formou her, testů a diskusí probírají témata, jako jsou sebevědomí, osobnost, komunikace, společenská etiketa, image, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, kosmetika, kadeřnictví, zdravá výživa.

Termíny: 8. 7. – 12. 7. 2013 a 19. 8. – 23. 8. 2013. Rozšiřující navazující kurz BÝT SAMA SEBOU – 2 pořádáme v týdnu **22. 7. – 26. 7. 2013.**

Blíže informace a přihlášku naleznete na www.cenap.cz.

V rámci vyhlášeného Roku víry pořádá Matice svato-kopecká a mladá farnost **ve středu 19. června 2013** již **9. MALOU PĚŠÍ POUŤ** na Svatý Kopeček u Olomouce. Sraz účastníků je v 16.35 hodin ve Chválkovicích u kříže (zastávka MHD Domov důchodců), odtud po pěší stezce a cyklostezce do Samotísek a alejí přímo vzhůru k bazilice, kde pouť zakončíme společnou účastí na mši svatě v 18 hodin.

CYRILOMETODĚJSKÉ DĚDICTVÍ V 19. A 20. STOLETÍ V ČECHÁCH A NA MORAVĚ –**Národní knihovna ČR (prostory Slovanské knihovny, Klementinum 190, 3. poschodí, Praha 1)**

Výstava potrvá do 19. července 2013, otevřeno pondělí–pátek od 9 do 19 hod., sobota od 9 do 14 hod. Autorka výstavy: Anežka Kindlerová.

Výstava mapuje oživení cyrilometodějské tradice v Čechách a především na Moravě od druhé poloviny 19. století, jež je spjata s jubilejními cyrilometodějskými oslavami a vydáním encykliky *Grande munus* papežem Lvem XIII. v roce 1880. Dokumentuje rozkvet cyrilometodějské tradice na Velehradě v první polovině 20. století spjatý s unionistickými velehradskými kongresy, popisuje následný úpadek cyrilometodějského kultu po druhé světové válce a pokus o jeho oživení na konci osmdesátých let 20. století prostřednictvím encykliky *Slavorum apostoli* z roku 1985. K dokreslení jsou použity fotografie z Archivu RKF Velehrad a monografie a periodika s cyrilometodějskou tematikou z fondu Slovanské knihovny.

Program VII. ročníku mezinárodního varhanního festivalu VARHANNÍ DUCHOVNÍ HUDBA ve Filipově 2013

- 7. 7.** Conventus choralis, gregoriánský chorál (ČR) • Martin Moudrý, varhany (ČR)
- 14. 7.** Marie Šestáková, varhany (ČR) • Vladislav Kozderka, trubka (ČR)
- 21. 7.** Ludvík Šuranský, varhany (ČR)
- 28. 7.** Irena Chříbková, varhany (ČR)
- 4. 8.** Martin Bako, varhany (Slovensko)
- 11. 8.** Milena Steinmasslová, recitace (ČR) • Nikola Bojčev, varhany (ČR)
- 18. 8.** Wacław Golonka, varhany (Polsko)
- 25. 8.** Josef Popelka, varhany (ČR) • Miroslav Laštovka, trubka (ČR)

Další podrobnosti k festivalu Varhanní duchovní hudba ve Filipově 2013 sdělí: Jiří Chlum, varhaník v bazilice ve Filipově a předseda Arte Musica, o.s. **Kontakt:** GSM +420 602 933 144, e-mail: chlum.varhany@tiscalic.cz.

Liturgická čtení**Neděle 16. 6. – 11. neděle v mezidobí**

1. čt.: 2 Sam 12,7–10.13
Ž 32(31),1–2.5.7.11
Odp.: srov. 5c (*Odpust', Pane, co jsem zavinil hříchem.*)
2. čt.: Gal 2,16.19–21
Ev.: Lk 7,36–8,3
Slovo na den: Komu se odpouští málo, málo miluje.

Pondělí 17. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 6,1–10
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)
Ev.: Mt 5,38–42
Slovo na den: Spíše naopak.

Úterý 18. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 8,1–9
Ž 146(145),2.5–6.7.8–9a
Odp.: 1b (*Duše má, chval Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 5,43–48
Slovo na den: Milujte své nepřátele.

Středa 19. 6. – nez. pam. sv. Jana Nepomuckého Neumanna nebo sv. Romualda (v českobudějovické diecézi: památka sv. Jana Nep. Neumanna)

1. čt.: 2 Kor 9,6–11
Ž 112(111),1–2.3–4.9
Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina.*)
Ev.: Mt 6,1–6.16–18
Slovo na den: Dejte si pozor, abyste nekonali dobré skutky okázale.

Čtvrtek 20. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 11,1–11
Ž 111(110),1–2.3–4.7–8
Odp.: srov. 7a (*Skutky tvých rukou, Pane, jsou věrné a spravedlivé. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 6,7–15
Slovo na den: Když se modlíte, nebuďte přítom povídávi.

Pátek 21. 6. – památka sv. Aloise Gonzagy

1. čt.: 2 Kor 11,18.21b–30
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7
Odp.: srov. 18b (*Hospodin vysvobodil spravedlivé z každé jejich tísně.*)
Ev.: Mt 6,19–23
Slovo na den: Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Sobota 22. 6. – nez. pam. sv. Paulína Nolánského nebo sv. Jana Fishera a Tomáše Mora nebo nez. sobotní pam. P. Marie

1. čt.: 2 Kor 12,1–10
Ž 34(33),8–9.10–11.12+15
Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)
Ev.: Mt 6,24–34
Slovo na den: Nedělejte si starosti.

BREVIÁŘ PRO LAIKY**15. – 22. ČERVNA 2013**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 6.		PO 17. 6.		ÚT 18. 6.		ST 19. 6.		ČT 20. 6.		PÁ 21. 6.		SO 22. 6.			
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1754	1975	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1755	1975	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1756	1977	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	700	790	1049	1169	1065	1186	1276	1564	1095	1218	1757	1977	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1757	1977	1655	1886		
Závěrečná modlitba	700	790	1050	1170	1065	1187	1276	1564	1096	1219	1392	1565	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	700	790	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:		SO 15. 6.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1760	1981	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1763	1983	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	699	789	700	790	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1764	1984	701	791
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1764	1984	1135	1261
Záv. modlitba	700	790	700	790	1060	1181	1075	1196	1276	1564	1106	1230	1392	1565	701	791
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

YOUCAT • PŘÍPRAVA NA BÍRMOVÁNÍ

Bernhard Meuser - Nils Baer • Z němčiny přeložila Jindra Hubková • Redakce Ivana Albrechtová, Pavel Mareš • Ilustrace Alexander von Lengerke

Kniha je průvodcem pro mládež během přípravy na svátost bířmování. V publikaci nechybí příklady ze současného života a odkazy na dvě důležité knihy - Bibli a Youcat (Katechismus pro mladé).

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 125x205 mm, křídový papír, 112 stran, 149 Kč

BRATŘI ZE SOLUNĚ

Antonín Polách

Román, který se opírá o důkladné studium historických pramenů, nám přiblíží nejen moravskou misi sv. Cyrila a Metoděje, ale i tu část života obou bratří, o níž většinou nemáme ani tušení. Konstantin Filosof, známý též pod mnišským jménem Cyril, rekapituluje v posledních dnech svého života vše, co prožil a vykonal. Během dlouhého několikadenního rozhovoru s bratrem Metodějem, kdy si uvědomuje, že už ve svém grandiózním dile nebude moci pokračovat, vzpomíná na své vzestupy a pády, pravdivě a sebekriticky bilancuje a hodnotí svůj vztah k rodičům, přátelům a politikům, kteří ovlivnili jeho život, ale i k samotnému Metodějovi, svému staršímu bratrovi, jenž má nést dál pochoďen poznání, již spolu v Moravské říši zažehli. Otevřeně se vyznává i ze všeho, co

si klade za vinu a čeho lituje. Ve vzpomínkách obou bratří před námi vyvstává dávnou zasutý svět Byzantské říše v dobách jejího rozkvětu, odhaluje se jemně předevo vztahů mezi Konstantinopolí a Římem, mocenské zápasy podbarvené náboženskými rozdíly, které zásadním způsobem ovlivňovaly dějiny Evropy v 9. století, i spleť cest, jimiž se šířilo křesťanství na sever a východ Evropy.

Rybka Publishers • Vydání druhé

Váz., přebal, 147x215 mm, 256 stran, 269 Kč

CESTA NEDOKONALOSTI

André Daigneault • Z francouzštiny přeložila Věra Vějrychová • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Je křesťanská svatost vyhrazena pouze pro ctnostné a dokonalé? Nemohou o ni usilovat také chudí, hříšní a zranění - i skrze své slabosti a pády? V podobenství o svatební hostině se pán rozhodne zaplnit hodovní síň těmi, kdo žijí „podél plotů“, lidmi na okraji společnosti, ubožáky, alkoholiky a narkomany, zkrátka všemi, kteří svou ubohost vyznávají a v pokoře a pravdě se otevírají Božímu milosrdenství. Cesta evangelia je vlastně cestou duchovního dětství. Ježíš sám postavil učedníkům před oči dítě a prohlásil, že vejít do Božího království znamená být jako děti, vsadit na malou cestu důvěry, pokory a odevzdanosti. Skutečný světec vyznává, že je hříšník, jemuž je neustále zapotřebí obrácení. A každý hříšník si zase musí přiznat, že se může stát světcem. Tato kniha je malým průvodcem na této cestě ke svatosti.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 144 stran, 159 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticem.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticem.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.